

דו"ח מיצב הלהט"ב ב"ב ב"ב ישראל 2025

האגודה למען הלהט"ב בישראל

דבר היו"ר והמנכ"לית

מאחורי הגרפים והנתונים המוצגים בדו"ח המונח לפניכם, ה-13 במספר, ניצבים דיווחיהם ועדויותיהם של אלפי חברי וחברות הקהילה הגאה בישראל שפנו אלינו במהלך שנת 2025 לאחר שחוו אלימות, אפליה או השפלה אך ורק על בסיס זהותם המינית או המגדרית.

הכאב העמוק והפסול בלהט"בופוביה טמון בהפיכתם של בני אדם לקורבנות על בסיס עצם היותם מי שהם, וללא כל קשר לפעולותיהם בעולם. בדומה לצורות אחרות של שנאה קבוצתית, קורבנותיה של הלהט"בופוביה מרודדים לזהותם הלהט"בית בלבד, מואשמים בה, ונאלצים לשלם על כך בכאב נפשי וממון. כך נראית גזענות בהקשרי זהות מינית ומגדרית, ודו"ח זה ממפה את מצבה העכשווי בישראל, מתאר את המגמות הקשורות בכך וחשוב מכך - משמיע את קולם של הקורבנות.

בהקשר זה, ובצער רב, שנת 2025 נחתמה כשנה בה נתוני האלימות והשנאה כלפי הקהילה הגאה בישראל נותרו גבוהים באופן קיצוני. נתון מטריד במיוחד בדו"ח הוא התגברות האלימות הפיזית כלפי הלהט"ב בהשוואה לשנים קודמות. כך, למשל, מחצית מהדיווחים במרחב הציבורי נגעו לתקיפות פיזיות. מארבי "לינץ" שתוכננו בקפידה דרך אפליקציות היכרויות ודקירות בלב ערים מרכזיות הפכו לאירועים חוזרים, במקביל להתגברות שיח פוליטי וחברתי אלים נגד הציבור הגאה בישראל ובאופן ממוקד הקהילה הטרנסית, שמהווה כמחצית מכלל הפגיעות המדווחות בדו"ח.

כמו כן, בעוד ש 91% ממדגם מחקר ארצי בנושא הלהט"בופוביה חוו הלהט"בופוביה ברמה כלשהי בשנה האחרונה - רק 7% דיווחו עליה. הנתון הזה הוא קריאת השכמה, עבורנו כארגון ועבור המדינה כולה. תת-הדיווח נובע משחיקה, מנרמול האלימות ומחשש. נתונים אלה משקפים את הצורך בנקיטת עמדה ציבורית ברורה של מובילי דעת קהל בתביעה שלא לנרמל את השנאה.

לצד הכאב, הדו"ח מציג גם ניצנים של שינוי. כך, למשל, הקמת מערך מש"קי הלהט"ב במחוזות המשטרה והרחבת סיווג עבירות השנאה הלהט"בופוביות הם פרי מאבק עיקש של האגודה לאורך שנים. בנוסף, ובפעם הראשונה, נוספו לדו"ח נתונים ממחקר הלהט"בופוביה ארצי של המכון הישראלי לחקר מגדר ולהט"ב שמצטרפים לנתוני מרכז הדיווח ללהט"בופוביה על שם ניר כץ ז"ל.

האגודה למען הלהט"ב חרתה על דגלה להילחם בדה-הומניזציה של הלהט"בים במרחבים הציבוריים, המקוונים, הפוליטיים והפרטיים. דו"ח זה משקף את מחויבותה של האגודה להמשיך ולהיאבק עד שכל אחד ואחת בקהילת הלהט"ב בישראל לא יאלצו לסבול מאפליה, התנכלות, אלימות או השפלה על בסיס זהותם. לשם כך, ומתוך קריאה ברורה לקהילה הגאה ולכל אזרחי ישראל להילחם בנירמול השנאה כלפי הלהט"בים ובני אדם בכלל, נוצר דו"ח זה.

נמרוד גורנשטיין
יו"ר האגודה

יעל סיני ביבלש
מנכ"לית האגודה

מבוא

פעם בשבוע לפחות
מקרה תקיפה פיזית

בקרב הקהילה הטרנסית
לפחות 2 מקרי תקיפה
בחודש

מעל חצי מהדיווחים
השנה הגיעו מהקהילה
הטרנסית

מרכז הדיווח ללהט"בופוביה על שם ניר כץ ז"ל פועל משנת 2012 במטרה לנטר, לתעד, לטפל וללוות כל מקרה פגיעה בקהילה, בעוצמות משתנות ובמרחבי החיים המגוונים. מרכז הדיווח הוקם באגודה למען הלהט"ב מתוך הבנה שמטרת ישראל באותה תקופה לא התייחסה לפשעי שנאה להט"בופובים באופן הייחודי הדרוש. מאז ועד היום, חלו תמורות רבות ביחסי קהילה-משטרה, ידענו עליות ומורדות, אך אחד ההישגים שרשמנו בשנה החולפת הוא הרחבה משמעותית של תיעוד תלונות על רקע ו/או מניע הלהט"ב במשטרת ישראל, כמו גם הקמת תפקידים חדשים ופורצי דרך של מש"קיות להט"ב מחוזיים. ות. העבודה האינטנסיבית של מרכז הדיווח ומחלקת מאבק בלהט"בופוביה יצרה ניצני מציאות חדשה בכל הקשור ליחס של המשטרה לקהילת הלהט"ב בישראל. הדרך עוד ארוכה, אך התשתית נסללת ושיתוף הפעולה מתחיל להניב פירות בשטח.

מרכז הדיווח מטפל בעשרות פניות מדי חודש, תוך ליווי מקיף של כל פונה הכולל תיווך מול גורמים רלוונטיים, מעקב אחר הטיפול במקרה והצלבת מידע לזיהוי מגמות. במקביל, המרכז מתעד ומנתח את המקרים לצורך קידום שינויי מדיניות ופיתוח מענים לקהילה, וכן להפקת הדו"ח השנתי.

שנת 2025 תועדו במרכז הדיווח 322 דיווחים; כמות הפניות למחלקת המשפטית בנושאים להט"בופובים עמדה על 110 מקרים, קרי, סך כל הפניות הלהט"בופוביות שנרשמו השנה הן 432.

בנוסף, תועדו במרכז הדיווח 2634 טוקבקים (תגובות) להט"בופובים כפי שנאספו מכתבות שונות ברחבי הרשת בין אם שעסקו בקהילה ובין אם לאו. כמו כן, מחלקת אבירות ים ברשת של האגודה תיעדה בשנה החולפת, 1,325 תכנים להט"בופובים לטיפול ברחבי האינטרנט כולל פוסטים ברשתות החברתיות.

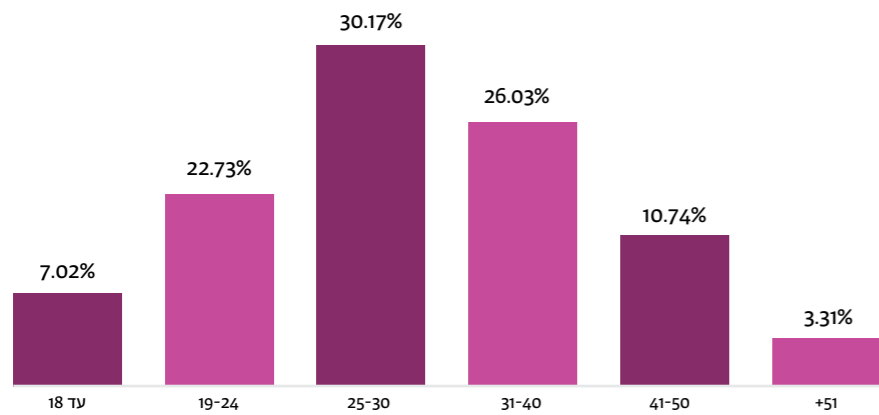
השנה, מרכז הדיווח ללהט"בופוביה והמכון הישראלי לחקר מגדר ולהט"ב קיימו שיתוף פעולה משמעותי ולראשונה, בהובלת המכון, נערך מחקר סקר ארצי בנושא הלהט"בופוביה בישראל. בנייתו הנתונים נכללו 719 משתתפים. ות, שהשיבו לרוב שאלות הסקר. ממצאי המחקר, יחד עם נתוני מרכז הדיווח, מייצרים תמונת מצב רחבה, המאפשרת לבחון את תופעת הלהט"בופוביה כפי שהתרחשה בשנת 2025 בישראל (להרחבה ראו פרק: ממצאים מרכזיים ממחקר ארצי: הלהט"בופוביה בישראל 2026).

השנה הנוכחית, אופיינה בעליית מדרגה מדאיגה בכל הנוגע לעצימות האלימות כלפי הקהילה, במקביל לתת-דיווח משמעותי מצד נפגעים ונפגעות. כראיה לכך, בבחינת הדיווחים שהעידו על הלהט"בופוביה במרחב הציבורי, מחצית מהמקרים העידו על תקיפות פיזיות. הקהילה הטרנסית השנה ייצגה מעל מחצית מהדיווחים למרכז הדיווח (54%), נתון שמעיד על עליה משנת 2024 (43%). הנתונים מראים מציאות בלתי אפשרית שבה יציאה מהבית כרוכה בסכנה ממשית, ולעיתים, שיח השנאה ברשתות מתרגם לפגיעות פיזיות. הדו"ח השנה מעיד כי הקהילה חוששת לדווח או להתלונן במשטרה, בעוד הרשתות החברתיות רוויות אלימות ושנאה, וכוללות תיעודים של חברי קהילה על מקרי הלהט"בופוביה. כך, מחקר הלהט"בופוביה הארצי מציג רוב מכריע של 91% אשר חוו הלהט"בופוביה בתדירות כלשהי, באחד לפחות מתוך תשעת המרחבים שנבחנו; 79% חוו הלהט"בופוביה ברשתות החברתיות ו-76% חוו הלהט"בופוביה במרחב הציבורי (ברחוב, בקהילה, בבית עסק, וכו' ו/או ברשתות החברתיות).

1 גולדין סיגל, מינצ'ר אחיה, דדשוב רזי (2026) הלהט"בופוביה בישראל 2026: ממצאים מרכזיים ממחקר ארצי. תל אביב: המכון הישראלי לחקר מגדר ולהט"ב.

פגיעות להט"ב בפוביות לפי קבוצות גיל

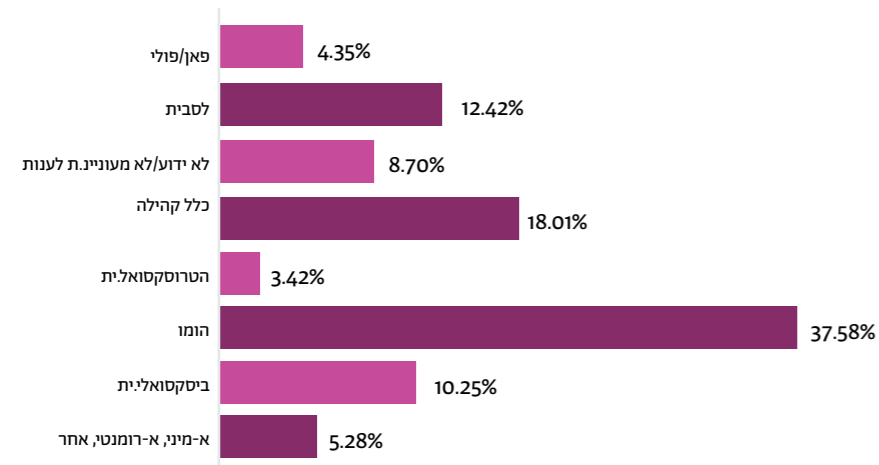
פגיעה לפי קבוצות גיל

ניתן לראות שכשליש מהפגיעות המדווחות הגיעו משכבת גיל צעירה, 25-30, ובכלל מרבית הנפגעים. ות המדווחים. ות אלו צעירים וצעירות מעל גיל 18. לגבי קטינים, ות, הדיווחים אינם מעידים על המצב בפועל אלא מצביעים על כך שיתכן וקיימים מקורות תמיכה אחרים עבור גילאים צעירים יותר, או על קושי משמעותי לדווח בגילאים צעירים שלרוב בהם חוויית הארון עשויה להיות נוכחת ומשמעותית יותר מבגילאים אחרים. בנוגע לאוכלוסיה המבוגרת, 51 ומעלה, מיעוט הדיווחים ייתכן ומקורם בחסמים שונים כמו בפן הטכני או הימצאות מועטה ברשתות חברתיות והיכרות לא מספיקה דיה עם מרכז הדיווח ללהט"ב בפוביה.

פגיעות להט"ב בפוביות לפי נטייה מינית

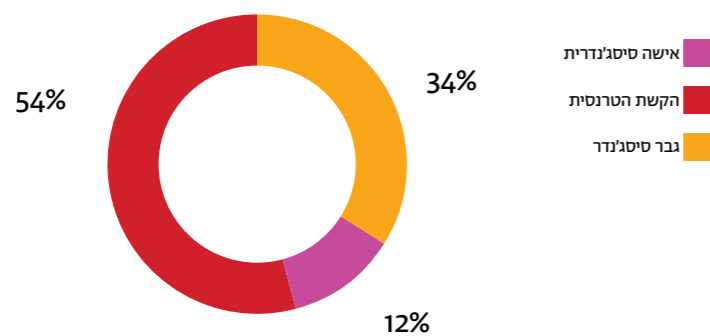
פגיעה לפי נטייה מינית

שתי האוכלוסיות הבולטות השנה הן הומואים (37.58%) ואיחוד של משיכה ביסקסואלית- 10.25% עם פאן/פולי- 4.35% המהווים 14.6% מכלל המקרים. בנוסף, "כלל קהילה" מתייחס לפגיעות להט"ב בפוביות שהופנו כלפי הקהילה כולה ולא נגד נטייה מינית ספציפית, כמו תלישה של דגלי גאווה באילת. לחילופין, יש פונים. ות שבחרו באופציה של "כלל קהילה" או "אחר" משום שהעדיפו לא להזדהות.

פגיעות להט"ב בפוביות לפי זהות מגדרית

פגיעה לפי זהות מגדרית

2 <https://www.instagram.com/p/DKo-sySot1U?igsh=YWptbzAyZzNINHNy>

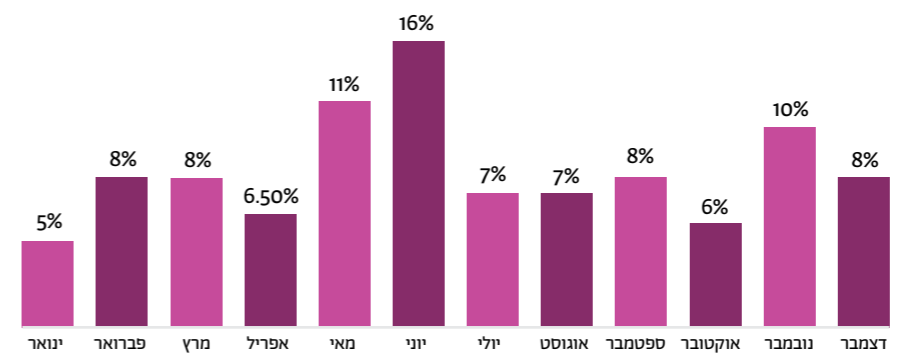

לצד כלל הנתונים המצוינים לעיל, זוהתה ותועדה השנה מגמה מדאיגה וראשונה מסוגה של אלימות מכוונת כלפי חברי הקהילה. תחילתה בהקמת פרופילים פיקטיביים בפלטפורמות היכרות ייעודיות של הקהילה, איתור קורבנות, קביעת פגישה עימם באמתלת היכרות לגיטימית ולבסוף אלימות מרובת תוקפים ברמה מסכנת חיים במקרים רבים.

דו"ח הלהט"ב בפוביה לשנת 2025 הוא תמונת ראי למקבלי החלטות וגורמי אכיפת החוק- הקהילה אינה מרגישה ביטחון בסיסי להתקיים במרחבי החיים, ובעימות מלחמה כפי שהמדינה נתונה בה כבר מעל שנתיים, מצב הקהילה מחמיר. בהעדר תמיכה ציבורית מצד מקבלי החלטות והפעלת סנקציות פליליות ומוסריות משמעותיות על כל מקרה פגיעה, הקהילה ממשיכה לספוג להט"ב בפוביה, ואוכלוסיות רחבות בה כמו הקהילה הטרנסית, ממשיכות להוות מוקד נוסף לפגיעה כפולה ומכופלת.

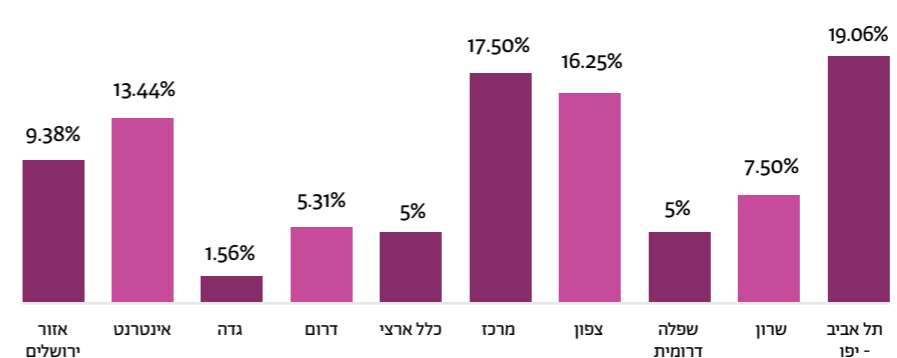
אחוזי הפניות למרכז הדיווח לפי חודשים

פניות לפי חודשים

פגיעות להט"ב בפוביות לפי איזור גיאוגרפי

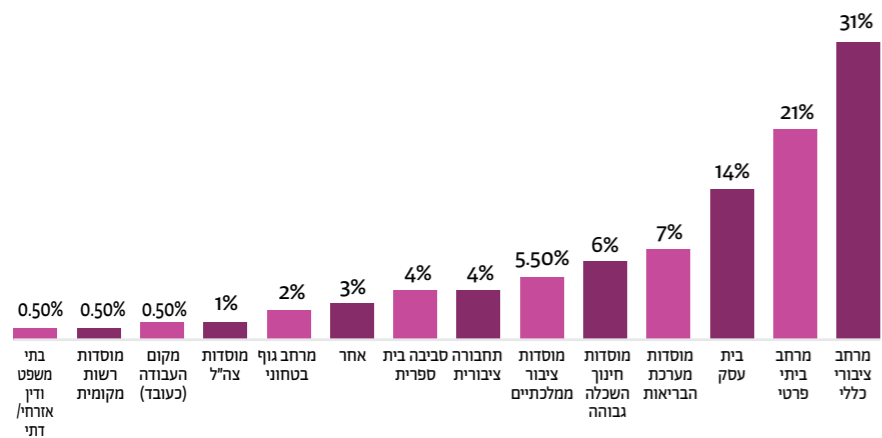
פגיעה לפי אזור בארץ

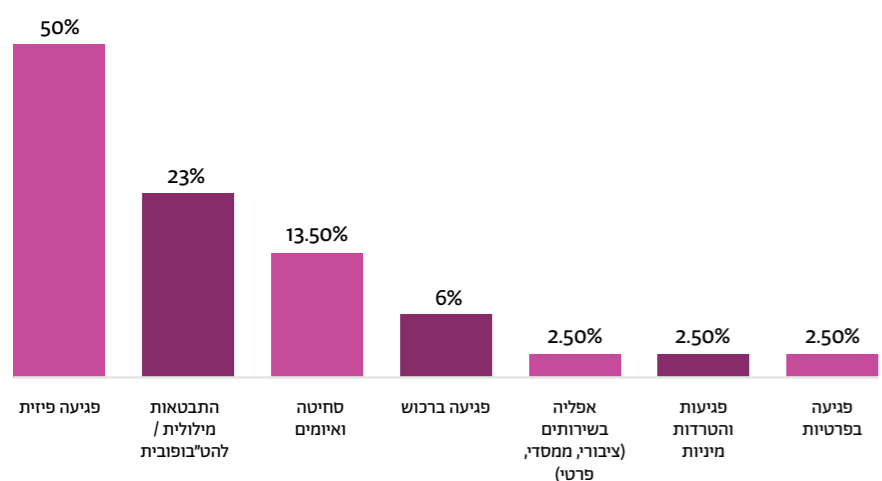
השנה, חלוקת אזורי הפגיעה התרחבה משמעותית וכללה את כל הערים והרשויות, כולל רשויות וישובים קטנים מבחינת כמות אוכלוסייה, על מנת לצייר תמונה כוללת הרבה יותר בנוגע לפיזור הלהט"ב בפוביה. ניתן להבחין כי נערכה השנה הפרדה בין העיר תל אביב-יפו לבין אזור מרכז הארץ מתוך הבנה כי שירותים ומענים רבים ללהט"ב מצויים בתל אביב ומושכים בהתאם את הקהילה לגור בה או לשהות בה באופן משמעותי (בילוי, תעסוקה וכדומה). כמעט חמישית (19.06%) מכלל הדיווחים לשנת 2025 דווחו על העיר תל אביב-יפו בלבד, לעומת שאר הערים והרשויות במרכז הארץ כולה (17.5%). יש לציין כי נתונים נמוכים יותר בשאר הערים אינם מעידים על שכיחות נמוכה של להט"ב בפוביה- אלא על שיעור דיווחים נמוכים יותר. השנה לראשונה כללנו את מרחב האינטרנט כאזור פגיעה בפני עצמו, לאור עלייה מאסיבית בכמות הלהט"ב בפוביה הקיימת ברשתות החברתיות (רשומות/פוסטים, סרטוני REEL, טוקבקים ותגובות), לצד נתון "כלל ארצי" אשר מעיד על פגיעות שהופנו כלפי כלל הקהילה בעיקר בתקשורת, ומשפיעות באופן רחב ללא אזור גיאוגרפי (כמו אמירה להט"ב בפובית בערוץ חדשות).

*נתון הפגיעה לפי אזור בארץ אינו כולל מקרים שדווחו ללא מיקום גיאוגרפי.

מרחב פגיעה ללא התייחסות לרשתות חברתיות ותקשורת

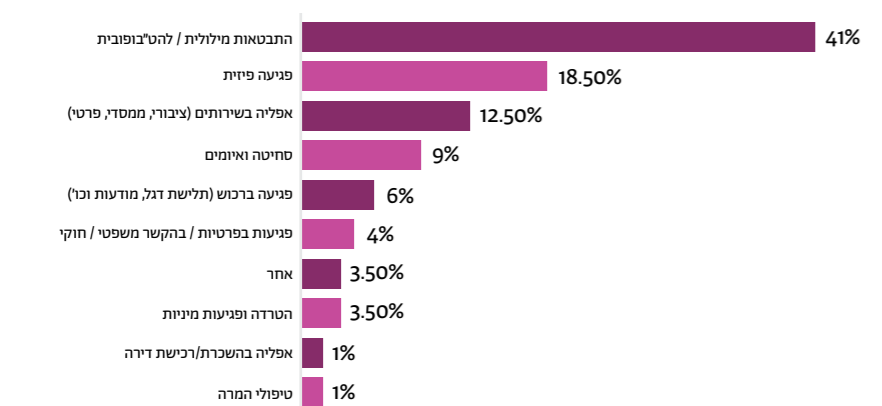

אופי הפגיעה של הפגיעות במרחב הציבורי

פילוח של אופי הפגיעות במרחב הציבורי מצביע על נתון מטריד, לפיו מחצית (50%) מהפגיעות השנה היו תקיפות פיזיות. מדובר בעליית מדרגה משמעותית בהשוואה לדו"ח מצב הלהט"בופוביה לשנת 2024 שבו הפגיעות הפיזיות במרחב הציבורי היוו 32% מהדיווחים.⁶ כלומר, חברי וחברות הקהילה השנה הותקפו באלימות פיזית, בשל נטייתם המינית ו/או זהותם המגדרית, ובחלק מהמקרים נדרשה התערבות רפואית חירומית. נתון נוסף שעלה משמעותית בשנה האחרונה הוא העלייה המדאיגה בפרקטיקת הסחיטה והאיומים במרחב הציבורי המהווה 13.5% מכלל הדיווחים, לעומת 3% בלבד בשנת 2024.⁷ עלייה בסחיטה ואיומים נרשמה גם בקו הקשב של האגודה, דבר שמצביע על מגמה רחבה אף יותר.

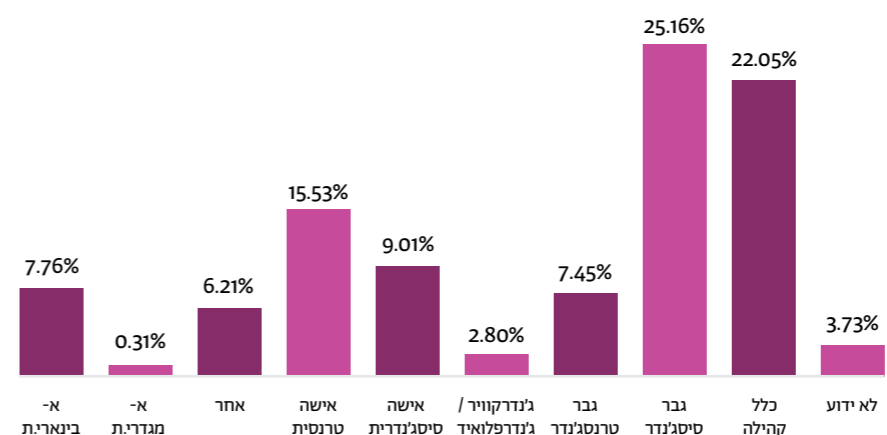
אופי הפגיעה

6 <https://user-1723486.cld.bz/aguda-lgbtphobia/aguda-lgbtphobia-2024-heb/8/#zoom=true>
 7 <https://user-1723486.cld.bz/aguda-lgbtphobia/aguda-lgbtphobia-2024-heb/8/#zoom=true>

הקהילה הטרנסית השנה חוותה מעל למחצית (54%) מכלל הפגיעות שנקלטו במרכז הדיווח.³ נתון מטריד ומדאיג במיוחד, לאור העובדה שהקהילה הטרנסית מהווה רק כ-15% מקהילת הלהט"ב⁴ וסופגת טרנספוביה בשיעורים הגבוהים עשרות מונים ביחס לייצוגה באוכלוסייה. מיד אחרי הקהילה הטרנסית, גברים סיסג'נדרים דיווחו על כשליש (34%) מכלל הדיווחים השנה ונשים סיסג'נדריות 12%. יש לציין שנתון זה אינו משקף בהכרח את שיעורי הלהט"בופוביה הקיימת אלא רק את זו המגיעה אל מרכז הדיווח.

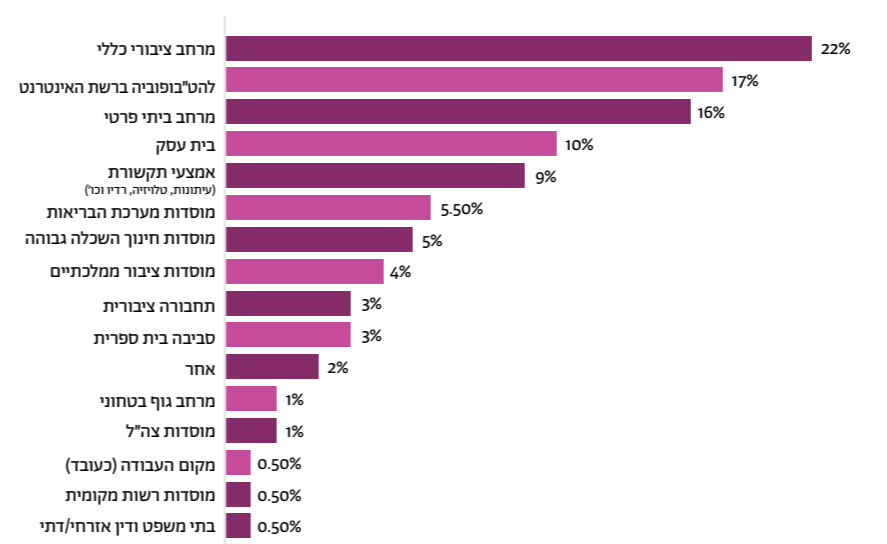
זהות מגדרית בחלוקה ממוקדת

מרחבי פגיעה מרכזיים בשנת 2025

בשנים האחרונות, דו"ח מצב הלהט"בופוביה מציג את מרחבי הפגיעה בשתי תצורות: פילוח הכולל פגיעה במרחב התקשורת והרשתות החברתיות ופילוח ללא. בעזרת הפרדה זו ניתן לערוך הבחנה בין פגיעה מקוונת לפגיעה במציאות הפיזית, ולקבל תמונה סטטיסטית המייצגת את שתי זוויות-העל לחד. גם השנה הצגנו את מרחבי הפגיעה באופן זהה (ראו גרף "מרחב פגיעה ללא רשתות חברתיות ותקשורת" וגרף "מרחב פגיעה"). גם השנה, כרבע מכלל הדיווחים (26%) נגעו לרשתות חברתיות והתקשורת המסורתית (הממוסדת), נתון שנשאר יחסית זהה לשנת 2024 (24.56%)⁵ מה שמצביע על גרעין קשה של להט"בופוביה ושיח שנאה מקוון שנשאר משמעותי לאורך זמן.

מרחב פגיעה עם התייחסות לרשתות חברתיות ותקשורת

3 חישוב הנתון נעשה על בסיס זהויות ידועות, קרי, השמטה של הזהויות: "לא ידוע" ו-"כלל קהילה".
 4 מנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בארה"ב, המתוקפים גם במחקרים שנערכו במכון הישראלי לחקר מגדר ולהט"ב
 5 <https://user-1723486.cld.bz/aguda-lgbtphobia/aguda-lgbtphobia-2024-heb/6/#zoom=true>

מהכרה לדה-לגיטימציה: על הקצנת השיח סביב הקהילה הטרנסית בשנת 2025

*פרק זה נכתב בשיתוף ארגון 'פרויקט גילה' להעצמה טרנסית'

גם השנה, נתוני מרכז הדיווח מצביעים על הקהילה הטרנסית כאוכלוסייה שנפגעה מלהט"בופוביה בעצימות גבוהה יותר בהשוואה לסיסג'נדרים⁸, יתרה מזאת, השנה אף ראינו עלייה בכמות הפגיעות כלפיה. בשנת 2024 הקהילה הטרנסית דיווחה על 43% מכלל המקרים שהגיעו למרכז הדיווח והשנה היא מייצגת מעל מחצית- 54% מהדיווחים. נתון זה עולה בהלימה עם מחקר עדכני של ארגון GLAAD האמריקאי לפיו אנשים על הקשת הטרנסית היו קורבנות במעל מחצית מהמקרים הלהט"בופוביים שהתרחשו ב- 2025, כפי שתיעד הארגון⁹.

נתונים מדויקים אלו משקפים הקשר רחב במציאות החברתית והפוליטית הנוכחית. השנה, חזינו בהתגברותה של מתקפה כלל חזיתית חסרת תקדים על הקהילה הטרנסית, המשתמשת בדה-לגיטימציה ודה-הומניזציה, בעולם בכלל ובמדינת ישראל בפרט. תהליכים טרנספובים מונעים ומתודלקים בעולם וכוללים חקיקה אנטי-טרנסית נרחבת בארה"ב¹⁰, מדיניות אנטי-טרנסית באנגליה¹¹, וצעדים נוספים במדינות רבות שמטרתם לצמצם ואף לבטל את זכות הקיום של הקהילה הטרנסית¹². תהליכים אלה מיובאים לארץ ומתורגמים לשיח הישראלי.

פרק הקהילה הטרנסית בוד"ח מצב הלהט"בופוביה לשנת 2024 עסק בארגונים אנטי להט"ב, ההשפעה שלהם והפרכת הטעונוים המרכזיים בשיח האנטי-טרנסי באמצעות מידע מהימן ואמפירי¹³. השנה, ראינו כיצד השפעה זו הופכת הלכה למעשה את השדה הציבורי לשדה מוקשים עבור הקהילה הטרנסית.

בחודש מאי השנה, בתכנית "האח הגדול" נשאלה הדיירת אלמיה הוף שאלה חודרנית הנוגעת לאיבר המין שלה¹⁴. מעבר לשיח הסוער ברשתות על לגיטימיות השאלה, הדבר שבלט במיוחד השנה הוא הערעור על זהותה של אלמיה ועל הלגיטימציה שלה להתקיים במרחב הציבורי כאישה בכלל וכאישה טרנסית בפרט. לאחר שיצאה מבית האח הגדול, אלמיה פרסמה סרטון¹⁵ בו היא שיתפה בפגיעות על ההתמודדות שלא ציפתה לה עם תגובות טרנספוביות ואיחולי מוות.

אירוע שיא נוסף היה התרעומת על בחירתה של דנה אינטרנשוניל להדלקת משואה בגלל היותה אישה טרנסית, שקיבלה ביטוי, בין היתר, בכך שערוך 14 לא שידר את ההדלקה שלה בלבד¹⁶. דנה אינטרנשוניל מעוררת ביקורת מצד גורמים שמרנים כבר קרוב ל- 30 שנה, בעיקר מאז זכייתה באירוויזיון. אולם עתה נוספו רבדים נוספים ואוכלוסיות נרחבות שראות בנראות טרנסית במרחב ממלכתי, ציבורי ותרבותי כמנוגדות להוויה הישראלית.

בנוסף, השנה, בפעם הראשונה בישראל, הונחה על שולחן הכנסת הצעת חוק אנטי-טרנסית¹⁷, בה חברי הכנסת אבי מעוז ולימור סון הר מלך ביקשו לקבוע כי מין הינו רק זכר או נקבה, והציעו לבטל את האפשרות לבטל את סעיף המין בתעודת הזהות, שמעוגנת כיום בנוהל של משרד הבריאות ובתיאום עם משרד הפנים. ההצעה, שכתובה בשפה טרנספובית מובהקת, לא זכתה להד ציבורי נרחב, אולם זהו תמרור אזהרה לקהילה הטרנסית ולכל מי שרוצה לחיות בחברה פלורליסטית ומגוונת.

לצד הדוגמאות הציבוריות הללו, יש לציין את השיח הפוגעני היום-יומי המתקיים ברשתות החברתיות, בתגובות על רשומות (פוסטים), טוקבקים, טרטונים, דיונים והרצאות אשר מטרתם להציג את הקהילה הטרנסית באור שלילי ולפגוע בה במכוון. מחקר שיח אשר נעשה עבור פרויקט גילה להעצמה טרנסית מצא כי בין יולי 2024 ליולי 2025 חלה עלייה של 200% מהשנה הקודמת בפניות התוכן הנוגעות לקהילה הטרנסית, כאשר ישנה עלייה משמעותית לא רק בשיח אנטי טרנסי אלא גם בשיח מתלהם ובשימוש במילות גנאי המקושרות עם הקהילה הטרנסית ככלי ניגוח. נתונים אלה מצביעים על הדימוי השלילי של הקהילה הטרנסית בזירה הציבורית.

נתוני הדו"ח השנה מצביעים על כך שזהויות א-בינאריות היוו כמעט מחצית מכלל הפגיעות של הקהילה הטרנסית שנרשמו במרכז הדיווח (42%), זאת למרות שהם מהווים רק עד שליש מהקהילה הטרנסית¹⁸. נתונים אלה, בנוסף למתקפות על נשים טרנסיות (39% מהדיווחים של הקהילה הטרנסית), מהדהדים את השימוש הציני הרטורי, התקשורתי והפוליטי בזהויות טרנסיות כמצג שווא שמעודד פחד מהפרת הסדר החברתי ואת הגברת הקיטוב.

בשנה האחרונה ראינו מגוון דוגמאות למהלכים שמנסים לצייר אנשים על הקשת הטרנסית, ובעיקר א-בינארים. ונשים טרנסיות, כסמל לאובדן זהות, שייכות וסדר, וכמשהו שיש להילחם בו. כך למשל בתחילת 2025 טראמפ חתם על צו נשיאותי שמכיר בשני מינים בלבד ודה-פקטו מבטל מסמכים רשמיים המכירים בתהליכים להתאמה מגדרית בכלל ובמגדר לא בינארי¹⁹, ועל צו נשיאותי נוסף שנלחם בנשים טרנסיות בספורט²⁰. בשני המקרים מדובר בפועל בנושאים זניחים שאין להם השפעה על מציאות החיים של מרבית האנשים החיים בארה"ב, אולם הם מהווים כלי רטורי שנועד להעמיק את הפילוג בין שמרנים וליברלים ולהסיט את תשומת הלב מפגיעות רחבות היקף בדמוקרטיה האמריקאית.

בישראל אין חשיפה משמעותית של זהויות א-בינאריות בתקשורת ובמדיה, אולם השנה השתתףה

8 זהות סיסג'נדרית- הלימה/התאמה בין המין שסומן בלידה לבין הזהות המגדרית איתם מזדהים. ונתון זה מתבסס על הערכות מסקרים ומחקרים לפי מכון וויליאמס /https://williamsinstitute.law.ucla.edu/publications/trans-adults-united-states

9 https://glaad.org/2025-alert-desk/

10 https://translegislation.com/

11 https://link.springer.com/article/10.1186/s12939-025-02509-z

12 https://www.lemkinstitute.com/statements-new-page/statement-on-the-genocidal-nature-of-the-gender-critical-movement%E2%80%99s-ideology-and-practice

13 https://user-1723486.cld.bz/aguda-lgbtphobia/aguda-lgbtphobia-2024-heb/10/

14 https://celebs.walla.co.il/item/3753011

15 https://13tv.co.il/item/entertainment/celebs/news/10u9y-904883080/

16 https://www.israelhayom.co.il/culture/tv/article/17866633

17 https://main.knesset.gov.il/activity/legislation/laws/pages/lawbill.aspx?t=lawsuggestionss&lawitemid=2232290

18 אין נתונים מדויקים, אך זה מתבסס על הערכות מסקרים ומחקרים לפי מכון וויליאמס /https://williamsinstitute.law.ucla.edu/publications/trans-adults-united-states

19 https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2025/01/defending-women-from-gender-ideology-extremism-and-restoring-biological-truth-to-the-federal-government/

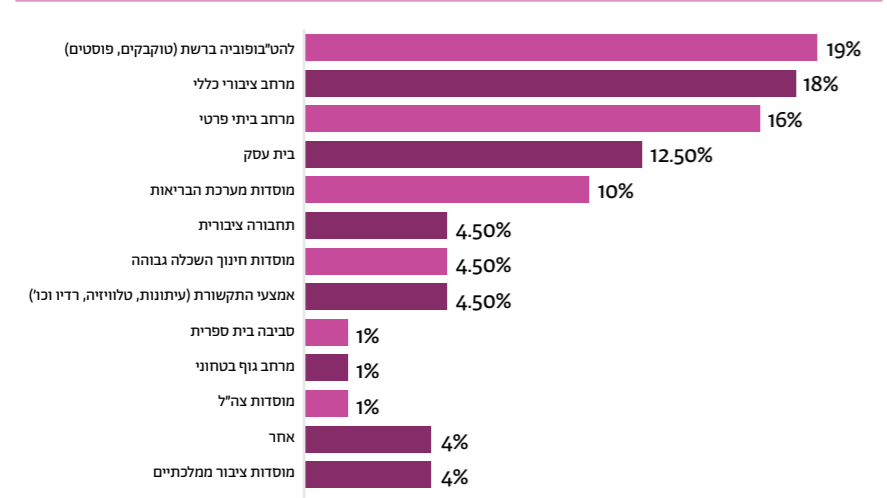
20 https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2025/02/keeping-men-out-of-womens-sports/

א-בינארית. בתכנית המפורסמת "בואו לאכול איתי"²¹, והתגובות ברשתות החברתיות היו פוגעניות באופן משמעותי. בנוסף, בשנים האחרונות התקשורת הישראלית נוטה לסקר זהויות א-בינאריות באופן נלעג ובוטה בהקשר של נוכחותם. בהפגנות פרו-פלסטוניות בארץ ובעולם.

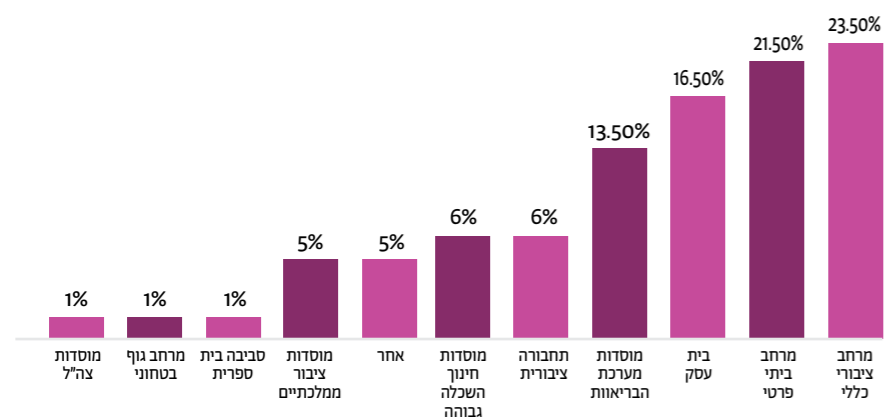
התגובות התוקפניות כלפי הקהילה הטרנסית בכלל, וכלפי זהויות ייחודיות בתוכה, אינן מקריות אלא ניזונות משיח ציבורי רעיל שיש מאחוריו ידיים מכוונות עם מטרות ברורות. דבר זה יוצר דה-לגיטימציה והדרה, ומפחית את היכולת של הקהילה להיחשף במרחב הציבורי והדיגיטלי באופן בטוח. בכך, הפגיעה אינה רק סימבולית והיא מתורגמת למניעת ייצוג הולם, פגיעה במרחב החיים, והעצמת פחד ובידוד בקרב האוכלוסייה.

ואכן, נתוני מרכז הדיווח השנה מעידים כי שני מרחבי הפגיעה המרכזיים בקרב הקהילה הטרנסית היו הרשתות החברתיות והמרחב הציבורי, נתון המשקף את החיבור בין התגלעות שיח שנאה ברשת לתרגום שלו במציאות הפיזית. השיח הציבורי השלילי והמסית מחלחל למרחב הפיזי והחברתי. כך בחודש נובמבר השנה אישה טרנסית הותקפה בדקירות בבאר שבע²², מקרה שהגיע לאחר שאישה טרנסית אחרת נדקרה בקרית ים בחודש יולי²³.

מרחב פגיעה, פונים. ות על הקשת הטרנסית

מרחב פגיעה ללא ערוצי תקשורת ורשתות חברתיות, פונים. ות על הקשת הטרנסית

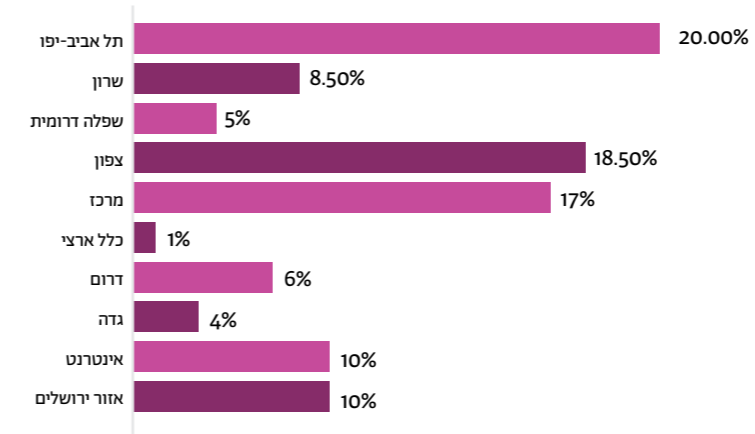
אזור הפגיעה המרכזי, בהלימה עם הנתון הכלל קהילתי בתחילת הדו"ח, היא העיר תל אביב-יפו, שממנה בלבד דווחו חמישית (20%) מכלל הדיווחים. לא ניתן להתעלם מהעובדה שמרבית המענים לקהילה הטרנסית מתרכזים בעיר תל אביב-יפו ובאופן טבעי מושכים אליה את האוכלוסייה האמורה. אזור המרכז מהווה 17% מכלל הפגיעות, מה שמציב את גוש דן ומרכז הארץ כמוקד הפגיעה המרכזי מבחינה גיאוגרפית עם 37% מכלל הדיווחים. אזור הצפון מהווה 18.5% מכלל הפגיעות, נתון גבוה אף הוא. כפי שנכתב לעיל, אין הנתונים משקפים בהכרח את תמונת המצב בשטח אלא את זו המדווחת, סביר כי באזורי הפריפריה הגיאוגרפית המעיטו בדיווחים בשנה החולפת למרות פגיעות להט"בופוביות שנחוו על ידי הקהילה. היעדר/מיעוט שירותי תמיכה לנפגעות ונפגעי להט"בופוביה, היעדר מודעות לאופציית הדיווח או הדחקה ואי שיתוף האירוע מצביעים דווקא על החשיבות הרבה בהשקעה בסביבה תומכת ומאפשרת בפריפריה (ראו הרחבה: פרק תת דיווח אל מול החרפת המצוקה).

21 https://www.youtube.com/shorts/9J5HMqFi9ss

22 https://www.ynet.co.il/news/article/s1jckyzwzl

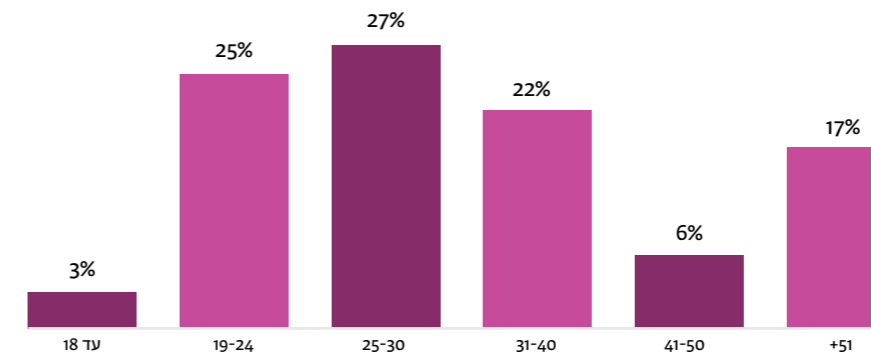
23 https://www.mako.co.il/pride-news/Article-39033a0be207891027.htm

אזור פגיעה, פונים. ות על הקשת הטרגטית

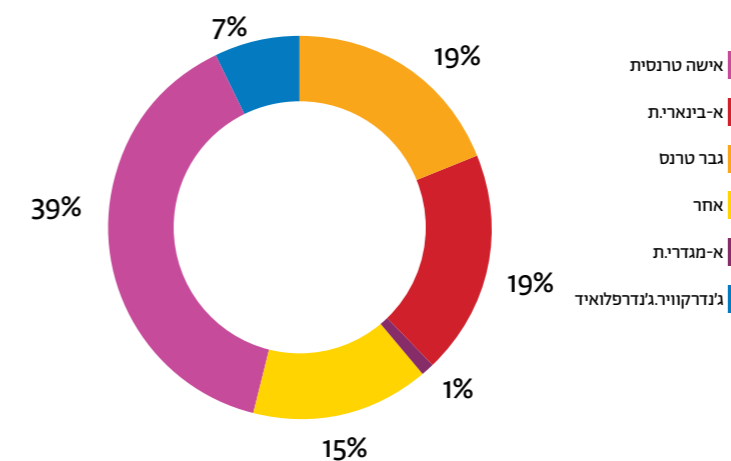
מחצית (52%) מהפונים והפונות מהקהילה הטרגטית למרכז הדיווח הן צעירים. ות בגילאי 19-30. בנוסף, גילאי +51 היו השנה 17% מכלל הפניות, עלייה משמעותית מהדו"ח לשנת 2024 בו פלח גילאים זה היווה 4% מהדיווחים בלבד. יתרה מזאת, הנתון הרחב של קהילת הלהט"ב בפילוח גילאי מעיד כי שכבת הגיל +51 היווה 3.31% מכלל הדיווחים, בהשוואה מול אותה שכבת גיל בקהילה הטרגטית בלבד מדובר בפער משמעותי (17%) אשר מתכתב עם העובדה שהקהילה הטרגטית נתונה לטרנספוביה בעצימות גבוהה יותר ביחס לאוכלוסייה הסיסג'נדרית באופן נרחב ובגילאים מגוונים.

חלוקה לפי קבוצות גיל, פונים. ות על הקשת הטרגטית

בחינת פילוח הדיווחים שהגיעו מפונים. ות על הקשת הטרגטית, נראה שמרבית הנפגעות היו נשים טרגטיות עם 39% מהדיווחים, נתון גבוה יותר מהדו"ח לשנת 2024 בו יצגו ב-33.63% מהדיווחים. זהות א-בינארית תפסה גם היא פלח משמעותי בהשוואה לשנה שעברה, עם 19% מהדיווחים למול 14.16% בשנת 2024. גברים טרגטים גם הם דיווחו משמעותית יותר השנה עם 19% לעומת 15.93% בשנת 2024. ככלל, זהויות א-בינאריות (א-בינאריות, א-מגדרית, ג'נדרקווייר/ג'נדרפלוואיד, אחר) היווה השנה כמעט מחצית מכלל הפניות (42%).

זהות מגדרית, פונים. ות על הקשת הטרגטית

השנה השיח הישראלי והאקלים הציבורי נעשו אלימים ומקוטבים יותר. בתוך מציאות זו, ההתמקדות האינטנסיבית בקהילה הטרגטית - אוכלוסייה המהווה אחוז בודד מן הציבור - מתפקדת לעיתים כהסתח דעת מהבעיות העמוקות והבוערות בחברה. הקהילה הטרגטית משמשת ככלי במערכה רחבה יותר של מתקפה על ערכים ליברליים, על תפיסות של שוויון, גיוון והכלה, ועל עצם הרעיון של חברה מגוונת. סוגיות שוליות ולעיתים מדומיינות אודות הקהילה הטרגטית הופכות לנושאים טעונים ורחבי היקף וגוררים איתם

שיח אלים ופוגעני. זאת בעוד שהזרקור אינו מופנה באותה עוצמה לסוגיות מבניות וחמורות בהרבה²⁴.

במציאות כזו מוטלת עלינו אחריות כפולה: כחברה, וכקהילה להט"בית. עלינו לעצור, להפעיל חשיבה רציונלית ואוטונומית הנשענת על מחקר ועובדות, לבחון מקורות מידע באופן ביקורתי, להכיר את השדה הפוליטי וכיצד משתמשים בקהילה הטרגטית כגורם מפלג, ולהעמיק בהיכרות אנושית עם אנשים על הקשת הטרגטית. מעל לכל, יש לזכור כי מאחורי הכותרות והדיונים ניצבים בני ובנות אדם המבקשים. ות לחיות את חייהם. בביטחון, בכבוד וברוחה, ולקבל הזדמנויות שוות לשגשוג.

בשנת 2025 הקהילה הטרגטית בישראל ניצבת בחזית. היא נושאת בגופה ובנפשה את המחיר הכבד ביותר של הסתה, אלימות פיזית וחברתית, ושיח ציבורי שמקצין במקום להקשיב. דווקא משום כך מוטלת אחריות ברורה על התקשורת ועל נבחרי ציבור: להציג חיים טרגטיים במלוא מורכבותם, לא דרך כותרת צהובה, לא בהדהוד מידע שגוי שמלבה פחדים, ולא בסטריאוטיפים שמשרתים קיטוב.

הדרך קדימה ברורה: עיגון השיח במחקר אמין ובנתונים מבוססים, עמידה נחושה מול דיסאינפורמציה ודה-לגיטימציה, ובחירה עקבית באמת של חופש גיוון מגדרי, גם כשהיא מורכבת. כך מבטיחים שהמאבק הלהט"בי המשותף יישען על ידע, על אחריות ועל סולידריות.

24 <https://www.ynet.co.il/economy/article/ry22eqxdwl>

ממצאים מרכזיים ממחקר ארצי: להט"בופוביה בישראל 2026

חשיפה ללהט"בופוביה - כלל המדגם

לקריאת המחקר המלא: גולדין סיגל, מינצר אחיה, דדשוב רוזי (2026). **להט"בופוביה בישראל 2026: ממצאים מרכזיים ממחקר ארצי**. תל אביב: המכון הישראלי לחקר מגדר ולהט"ב.

בעוד שמרכז הדיווח של האגודה למען הלהט"ב אוסף באופן שיטתי נתונים על פגיעות להט"בופוביות המדווחות למרכז ע"י חברות וחברי הקהילה הגאה; **עד כה לא נערך מחקר שיטתי, הכולל מידע עדכני על היקפה של תופעת הלהט"בופוביה בישראל**, לרבות חשיפה ללהט"בופוביה כרצף רחב של חוויות, ובחינת הבדלים ברמת החשיפה במרחבים חברתיים שונים ובקרב קבוצות שונות באוכלוסיות להט"ב.

על רקע זה, המכון הישראלי לחקר מגדר ולהט"ב ערך בינואר 2026, מחקר ראשוני שמטרתו המרכזית היא למפות באופן שיטתי את מידת החשיפה ללהט"בופוביה בקרב אוכלוסיות להט"ב בישראל במהלך השנה החולפת, לזהות את הצורות הנפוצות שבהן היא באה לידי ביטוי, לאתר את המרחבים שבהם מתרחשת להט"בופוביה בתדירות גבוהה, ולבחון אילו גורמים חברתיים ומסדיים נקשרים לפגיעות להט"בופוביות²⁵. מיפוי זה נועד לייצר תמונת מצב עדכנית ומבוססת-נתונים, שתוכל לסייע להבנה מעמיקה יותר של מצב הלהט"בופוביה בחברה הישראלית. המחקר, שבו השתתפו 719 משיבים. ות בגילאי 16-87, מבוסס על שאלון סקר שכלל 24 שאלות בנושא חוויות, התנסויות ותובנות הקשורות להתמודדות על להט"בופוביה²⁶. ממצאי המחקר משרטטים את תמונת המצב של להט"בופוביה בישראל, מנקודת המבט של חברות וחברי הקהילה.

במחקר נבחנה המידה שבה נחשפו המשתתפים. ות ללהט"בופוביה **במהלך השנה האחרונה**, בסולם שבין 1 ל 5 (1-בכלל לא, 2-לעיתים נדירות, 3-מדי פעם, 4-לעיתים קרובות, 5-כמעט תמיד), בכל אחד מתשעת המרחבים הבאים: ברשתות החברתיות, במרחב הציבורי, בבית-הספר, במוסדות רשמיים של המדינה, במוסדות הרשות המקומית, במוסדות רפואה, במוסדות חינוך והשכלה, במסגרת שירות צבאי/לאומי, במרחב הפרטי. בנייתוח הנתונים נבחנה מידת החשיפה ללהט"בופוביה בכל אחד מתשעת המרחבים וכן נבחנה מידת החשיפה ללהט"בופוביה בשלושה **סוגי מרחבים**: במרחב הציבורי (פיזי ודיגיטלי- הכולל הן את הרשתות החברתיות, והן מרחבים כגון רחוב, שכונה, בתי עסק וכו'), במרחב המוסדי (מוסדות המדינה לרבות חינוך, צבא, רפואה וכן רשויות מקומיות) ובמרחב הפרטי.

ממצאי המחקר ביחס לחשיפה ללהט"בופוביה במהלך השנה האחרונה בכלל המרחבים שנבחנו משקפים תמונת מצב מדאיגה:

- **רוב מכריע של 91% ממשתתפיות המחקר חוו להט"בופוביה בתדירות כלשהי**, באחד לפחות מתוך תשעת המרחבים שנבחנו.
- רוב משתתפיות המחקר חוו להט"בופוביה בתדירות כלשהי ברשתות החברתיות (79%), במרחב הציבורי (76%), בבית הספר (65%), במרחב הפרטי (53%), במסגרת שירות צבאי/לאומי (51%).
- כמחצית בקירוב 49%, חוו להט"בופוביה בממשק עם מוסדות המדינה.
- **47%** ממשתתפיות המחקר חוו להט"בופוביה בתדירות גבוהה מאוד (לעיתים קרובות/כמעט תמיד) לפחות במרחב אחד.
- **41%** חוו להט"בופוביה בתדירות כלשהי **בכל שלושת סוגי המרחבים** - פרטי, ציבורי ומוסדי.
- 3% חוו להט"בופוביה במידה כלשהי **בכל** תשעת המרחבים.

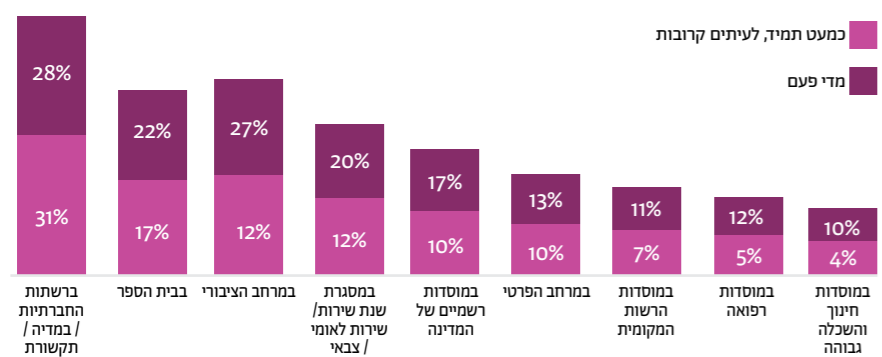
בהשוואה לממצאי מחקר קודם בנושא גורמי סיכון וקבוצות בסיכון באוכלוסיות להט"ב²⁷, שנערך במכון הישראלי לחקר מגדר ולהט"ב ב 2025, **נמצאה במחקר הנוכחי עלייה משמעותית ברמת החשיפה ללהט"בופוביה בישראל**. למשל, בעוד שבמחקר הקודם (2025) נמצא כי 36% ממשתתפי המחקר חוו להט"בופוביה בעצימות גבוהה, **במחקר הנוכחי נמצא כי 47% חוו להט"בופוביה בעצימות גבוהה**. (בשני המחקרים הוגדרה כ'עצימות גבוהה': חוו 'לעיתים קרובות/כמעט תמיד' באחד לפחות מתוך תשעת המרחבים ו/או חוו בתדירות כלשהי בכל שלושת סוגי המרחבים - פרטי, ציבורי, מוסדי).

מגמה זו של עלייה בשיעור החשיפה ללהט"בופוביה בהשוואה בין המחקר שנערך 2025 לבין המחקר הנוכחי שנערך ב 2026 נמצאה ברוב מדדי המחקר. (לממצאים נוספים ראו: דוח מחקר מלא 2026).

חוו להט"בופוביה במרחב ציבורי- כולל רשתות חברתיות ו/או במרחב ציבורי פיזי	חוו להט"בופוביה בתדירות כלשהי (כולל לעיתים נדירות)	חוו להט"בופוביה "מדי פעם", "לעיתים קרובות", "כמעט תמיד"
88%	75%	65%
מרחב מוסדי - כולל מוסדות רשמיים של המדינה, מוסדות רשמיים של רשות מקומית, צבא/שרות לאומי, מוסדות חינוך, מוסדות רפואה	53%	24%

בחינת שיעור המשתתפים. ות שחוו להט"בופוביה בתדירות גבוהה יחסית ('מדי פעם', 'לעיתים קרובות', או 'כמעט תמיד') מחדדת את הצורך במענים משולבים של מדיניות, חינוך, ועשייה קהילתית:

שיעור המדווחים. ות על חוויות להט"בופוביות 'מדי פעם'/'לעיתים קרובות'/'כמעט תמיד' - לפי מרחב, כלל המדגם

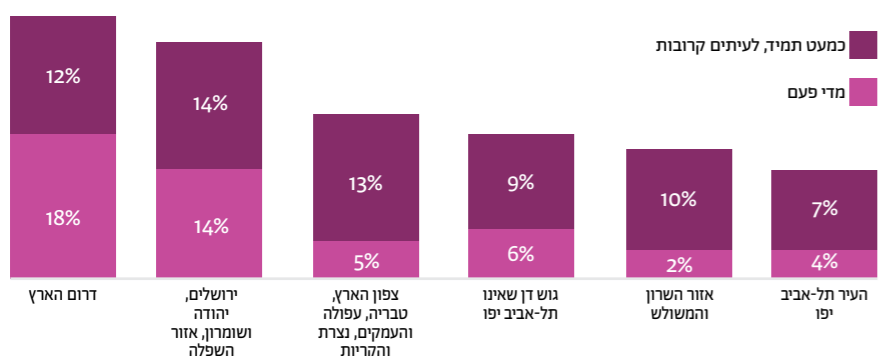

אחד הנושאים הבולטים בהקשר זה, הוא מגמה שלילית של חשיפה גוברת ללהט"בופוביה בממשק עם מוסדות המדינה, הן בהשוואה לנתונים מישראל מ 2025, והן בהשוואה למוצג הדיווח באירופה.

בעוד שבמחקר בנושא גורמי סיכון וקבוצות בסיכון באוכלוסיות להט"ב (2025)²⁸, 22% דיווחו על חשיפה ללהט"בופוביה בממשק עם מוסדות המדינה, במחקר הנוכחי נמצא כי 27% מהמשתתפים. ות חוו להט"בופוביה 'מדי פעם', לעיתים קרובות', או 'כמעט תמיד' בממשק עם מוסדות המדינה. נתון זה מציינ מגמה שלילית מדיאגה הן ביחס לשנה קודמת בישראל, והן בהשוואה למוצג הדיווח באירופה — **כמעט פי-2.5, העומד על 11%**,²⁹

גילויי להט"בופוביה נחווים בתדירות ובעצימות שונה באזורים שונים בארץ (באזור ירושלים ודרום הארץ גבוה ביותר, לאחר מכן צפון, גוש דן, שרון, ת"א-יפו).³⁰

חשיפה ללהט"בופוביה במרחב הפרטי לפי אזור מגורים, אוכלוסייה וסיטג'נרית

25 גולדין סיגל, מינצר אחיה, דדשוב רוזי (2026) להט"בופוביה בישראל 2026: ממצאים מרכזיים ממחקר ארצי. תל אביב: המכון הישראלי לחקר מגדר ולהט"ב.
 26 מכיוון שלא ידוע גודל והרכב אוכלוסיות להט"ב בישראל, לא ניתן לגזור מדגם מייצג סטטיסטית של אוכלוסייה זו. יחד עם זאת, גודל המדגם (N=719), המגוון הרחב של זהויות להט"ב ושל משתנים סוציו-דמוגרפיים בפריסה ארצית שכללו בן, ושילוב ניתוח השאלות המילוליות הפתוחות (לצורך בחינת מגמות דפוסי חוויות ותובנות של המשיבים. ות), מאפשרים בחינה מעמיקה של הסוגיות הנידונות לצד ניתוח סטטיסטי של משתני המחקר.
 27 https://www.gov.il/BlobFolder/generalpage/lgbt_studies_final/he/lgbt_risk_factors.pdf

מתקיימת באופן כמעט שווה בין "מידי פעם" ל-"כמעט תמיד, לעיתים קרובות".

% חשיפה ללהט"בופוביה	במרחבים ממוסדים	במרחבים ציבוריים	במרחב הפרטי
טרנסג'נדרים.ות	87%	96%	71%
סיסג'נדרים.ות	70%	84%	46%

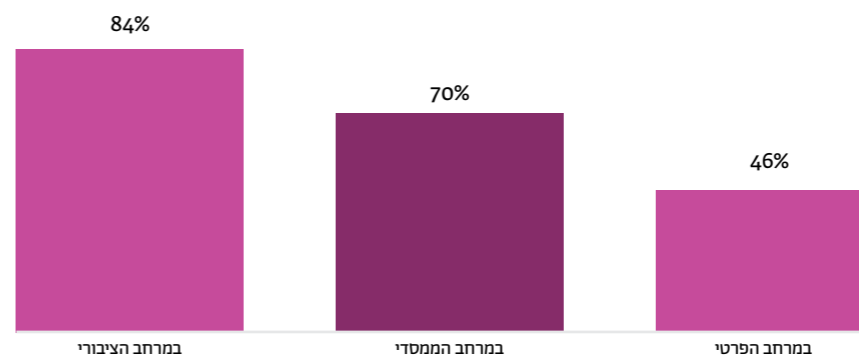
סוגי להט"בופוביה, מרחבים ודיווח - כלל המשיבים.ות

- הצורה הבולטת שבה חווים.ות להט"בופוביה: הערות ומחוות פוגעניות או מאיימות (47%).
- 10% מהמשיבים.ות דיווחו כי הותקפו מינית, ו-7% דיווחו כי הותקפו פיזית. מתוך המשתתפים.ות שחוו תקיפה מינית או פיזית, 33% ציינו כי הגורם הפוגע היה אדם זה, 37% דיווחו כי הגורם הפוגע היה נערה. או קבוצת נערים.ות, 20% דיווחו כי הותקפו מינית על ידי מכרה. או חברה, ו-12% דיווחו כי הותקפו מינית על ידי בן.ת זוג נוכחי.ת/קודמ.ת.
- כאשר נשאלו על מיקום התקיפה, 50% ממי שחוו תקיפה פיזית ו-26% ממי שחוו תקיפה מינית דיווחו כי התקיפה התרחשה במקום ציבורי (פארק, רחוב, כיכר וכו').

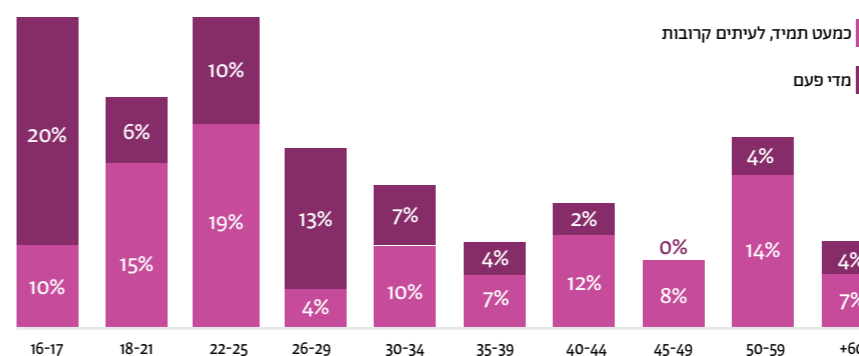
בבחינת התפלגות חוויות אפליה על רקע זהות להט"ב בקרב קבוצות מגדריות, בולט באופן עקבי דפוס שבו א.נשים על הקשת הטרונסית חשופים.ות משמעותית ליותר אפליה והטרדה, כאשר נשים טרונסיות חשופות באופן העצים ביותר, לאחר מכן א-בינארים.ות, ולבסוף גברים טרונסים. בממוצע, גברים סיסג'נדרים חווים יותר אפליה בשל זהותם בהשוואה לנשים סיסג'נדריות.

חווית אפליה בגלל זהות להט"ב בית	גברים סיסג'נדרים	נשים סיסג'נדריות	גברים טרונסים	נשים טרונסיות	א-בינארים.ות
בעת חיפוש עבודה/ במקום העבודה	12%	7%	39%	44%	25%
בעת חיפוש מקום מגורים להשכרה/קנייה	13%	10%	14%	29%	35%
ע"י צוות שירותי בריאות או רווחה	11%	9%	23%	34%	33%
ע"י צוות ב"ס/ אוניברסיטה	4%	7%	17%	25%	24%
בבית קפה, מסעדה, בר או מועדון לילה	9%	7%	16%	22%	19%
בחנות	8%	8%	22%	25%	34%
במשרדי מנהלה או שירותים ציבוריים	7%	10%	27%	28%	23%
בעת הצגת תעודה או מסמך רשמי המציין את מינך	1%	2%	39%	34%	25%
במסגרת שנת שירות/ שירות לאומי/צבאי	14%	12%	19%	24%	18%
נחשפו לפחות במרחב אחד	27%	28%	54%	69%	55%

שיעור חשיפה ללהט"בופוביה בכל אחד משלושת סוגי המרחבים (אוכלוסייה סיסג'נדרית)

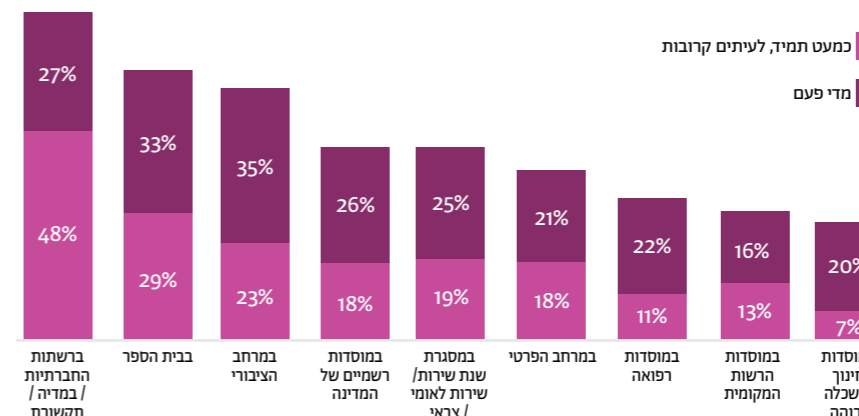
חשיפה ללהט"בופוביה במרחב הפרטי, לפי גיל - סיסג'נדרים

חשיפה ללהט"בופוביה - משתתפים.ות טרונסג'נדרים.ות

- **א.נשים על הקשת הטרונסית חשופים ללהט"בופוביה/טרנספוביה במידה רבה יותר (בהשוואה לסיסג'נדרים.ות) בכל המרחבים:** 87.5% ברשתות החברתיות, 91% במרחב הציבורי, 79% בביה"ס, 69.5% במוסדות המדינה, 71% במרחב הפרטי, 62% בשנת השירות או שירות לאומי/צבאי, 66% במוסדות רפואה, 58% במוסדות הרשות המקומית, ו-54% במוסדות חינוך והשכלה גבוהה.
- א.נשים על הקשת הטרונסית חשופים לטרנספוביה בעצימות גבוהה (לעיתים קרובות וכמעט תמיד) יותר מאשר סיסג'נדרים ללהט"בופוביה כמעט בכל המרחבים שנבחנו.
- הפערים הגבוהים ביותר מתועדים ברשתות החברתיות, בבית הספר, ובמרחב הציבורי.
- שיעורים גבוהים של חשיפה לטרנספוביה בתדירות גבוהה דווחו גם במוסדות רפואה, בצבא, בביה"ס, במרחב הציבורי, ובמוסדות הרשות המקומית.

שיעור המדווחים.ות על חוויות להט"בופוביות לפי מרחב, אוכלוסייה טרונסג'נדרית

עבור הקהילה הטרונסית, המרחב הביתי אינו מוגן גם הוא ואף יותר מכך, מהווה מקור פגיעה משמעותי בהשוואה לאוכלוסייה סיסג'נדרית. יתרה מזאת, ניתן להבחין בתדירות הפגיעה במרחב הפרטי כי החלוקה

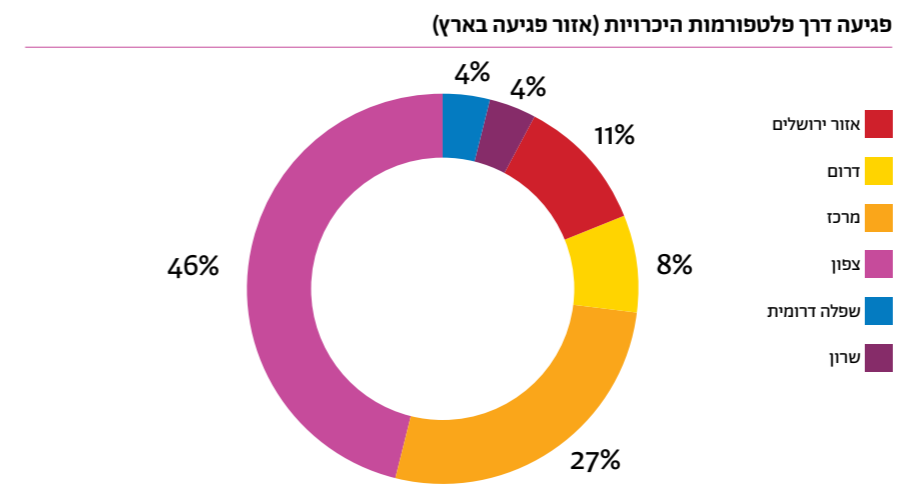
תקיפות אלימות בשימוש אפליקציות היכרות

פגיעה בגלל היותך להט"ב	גברים טיסט'נדרים	נשים טיסט'נדריות	גברים טרנסים	נשים טרנסיות	א-בינארים.ות
פנייה אישית בהערות פוגעניות או מאיימות	42%	39%	71%	58%	61%
איום באלימות באופן אישי	16%	9%	35%	30%	28%
מחוות פוגעניות או מאיימות, או מבטים לא הולמים	37%	41%	67%	75%	58%
שהייה מכוונת/ המתנה/מעקב באופן מאיים	15%	13%	30%	23%	30%
שליחת הודעות טקסט ו/או מיילים פוגעניים ו/או מאיימים	15%	11%	26%	23%	24%
פרסום תגובות פוגעניות או מאיימות עליון באינטרנט (למשל ברשתות חברתיות)	18%	15%	17%	38%	32%
פגיעה מינית	10%	6%	18%	15%	14%
אלימות פיזית	8%	0%	20%	10%	11%

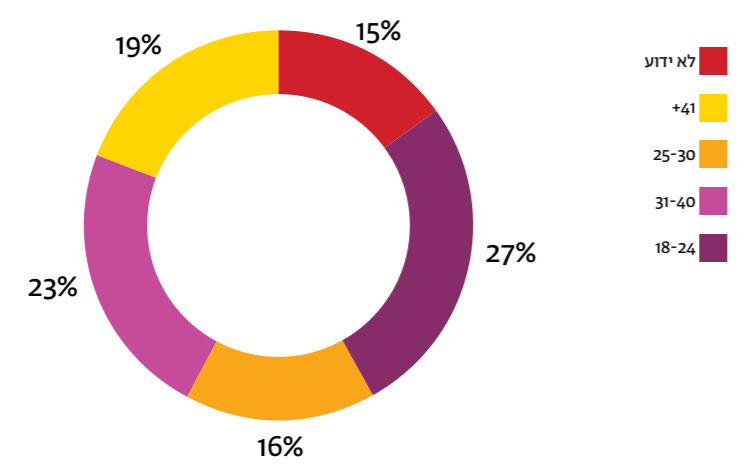
המרחב הציבורי הפיזי (רחוב, שכונה, בית עסק וכו'), והרשתות החברתיות מהווים שני מוקדי פגיעה מרכזיים כלפי הקהילה בשנה החולפת. ממצאי המחקר מראים שהקהילה הטרנסית סופגת טרנספוביה בעצמות גבוהה יותר בהשוואה לאוכלוסייה הסיסג'נדרית. ממצאים אלה עולים בקנה אחד עם נתוני מרכז הדיווח, כאשר מעל ממחצית מהפניות (54%), מגיעות מאנשים על הקשת הטרנסית (בעוד ששיעורם באוכלוסיות להט"ב משוערך כ-15% מתוך כלל אוכלוסיית הלהט"ב). שיעור הפגיעות הפיזיות שדווחו במחקר גבוהים יחסית ועולים בקנה אחד עם מגמה של החמרה, כפי שנצפתה במרכז הדיווח. כמו כן, הדיווח על שיעור הפגיעות המיניות מספק זווית משמעותית נוספת על צורות הפגיעה.

בעוד שתמונת המצב שהסקר מספק משלימה את התמונה המתקבלת מתיעוד הדיווחים במרכז הדיווח של האגודה, ניתן לשער כי דווקא אוכלוסיות פגיעות יותר (למשל, בארון, בחברות מסורתיות, בפריפריה הגיאוגרפית והחברתית) נוטות פחות להשתתף בסקרים ופחות לדווח, ובהתאמה ניתן לשער כי המציאות הלהט"בופובית בפועל היא רחבה יותר.

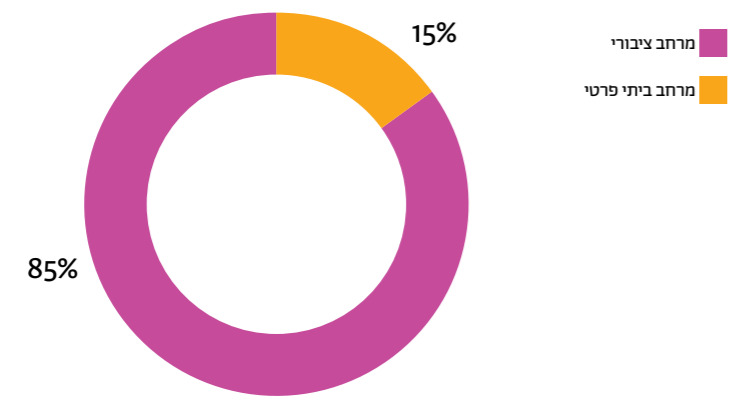
מרכז הדיווח הלהט"בופוביה היה הראשון לזהות מגמה של תקיפות כלפי חברי קהילה דרך אפליקציות היכרות ייעודיות לקהילה. החל מהרבעון האחרון לחודש 2024 ועד לסוף שנת 2025, תועדו במרכז הדיווח מעל 20 מקרי תקיפה חמורים שאורגנו דרך פלטפורמות היכרות של הקהילה. השיטה הייתה חזרתית וברורה - הקמה של פרופיל היכרות פיקטיבי על ידי התוקפים באחת מפלטפורמות ההיכרות, בדגש על גריינדר, איתור קורבן פוטנציאלי, והתכתבות עימו באמתלה של פגישת היכרות ("דייט"). במרבית המקרים, התוקפים ביקשו להפגש במקום מבודד על מנת שיוכלו לבצע את זממם באין מפריע. בפועל, הקורבנות הגיעו למקום הפגישה במטרה לפגוש אדם שעימו התכתבו, ובאותו רגע התנפלו עליהם חבורה של תוקפים, לרוב בקבוצות של 5-10 אנשים, רעולי פנים וחמושים בנשקים שונים. הקורבנות הותקפו באלימות אכזרית, מרביתם נזקקו לטיפול רפואי. מניע התקיפה היה פשע שנאה טהור כלפי גברים שנמשכים לגברים.

תקיפות דרך פלטפורמות היכרות (חלוקה לקבוצות גיל)

תקיפות דרך פלטפורמות היכרות (מרחב הפגיעה)

הנתונים המופיעים בפרק זה מצביעים על תמונת מצב מדאיגה וסיטמטית לפיה, מרבית הפגיעות קרו במרחב הציבורי, צפון הארץ ומרכז הארץ הם מוקדי הפגיעות החמים ביותר, ולגיל הקורבן אין משמעות: הקורבנות שהותקפו היו בגילאים שונים - צעירים ומבוגרים כאחד. בנוסף, 92% מהקורבנות מגדירים את עצמם הומואים, כלל הנפגעים הם גברים סיסג'נדרים ובכל המקרים הייתה מעורבת פגיעה פיזית או ניסיונות פגיעה פיזית.

ברבעון האחרון של שנת 2024, החלו להגיע דיווחים בודדים מצד קורבנות לאותן תקיפות. במרכז הדיווח התחלנו את הבדיקות מול המשטרה בחודש אוקטובר 2024 במטרה להתריע ולקבל מידע, התקשורת מול המשטרה המשיכה גם לחודש נובמבר, ככל שנערמו הדיווחים.

בחודש דצמבר 2024 פנינו באופן רשמי למפכ"ל ולשר לביטחון לאומי בבקשה לקבל תשובות לאור העובדה שהתלונות במשטרה נסגרו, לא היה לנו כל שביב של מידע האם המשטרה פועלת כדי למגר את התופעה ולהרחיק את העבריינים מהחברה, וככלל באילו צעדים (אם בכלל) נוקטת המשטרה אל מול המגמה החמורה המתפשטת. בנוסף, ביקשנו להבין מי הם הגורמים במשטרה שעימם נוכל לעמוד בקשר כדי לספק פרטים נוספים על המקרים הקיימים ולהעביר מקרים נוספים שימשיכו להגיע למרכז הדיווח לאחר שלא קיבלנו מענה מספק שמסייע בקידום חקירת המקרים החמורים.

קיבלנו מענה לפנייתנו בחודש ינואר 2025 עם גורם ראשוני לקשר, ותגובה כי המקרים שהעלינו בבחינה. בחודשים לאחר מכן ולאורך כל השנה, כינסנו יחד עם ח"כים שותפים. ות וועדות בכנסת, בזימון נציגות המשטרה, על מנת לדון בנושא התקיפות ולקבל מידע על החקירות המתנהלות (וגם אלה שאינן). הוועדות התקיימו בחודשים: ינואר 2025, מרץ 2025, יוני 2025, דצמבר 2025.

במקביל לוועדות בכנסת ולהמשך התקשורת מול המשטרה, הוגדר גורם במשטרה שאמון על הקשר עם האגודה למען הלהט"ב בהקשרי התקיפות באפליקציות היכרות, וכן נושאי פשעי שנאה כלפי להט"ב בכלל, מה שהוביל ליותר סיווג של מקרים כפשעי שנאה, סייע בקידום המקרים ותיווך ההתקדמות בחקירה לקורבנות.

המגמה כפי שנגלתה לעינינו היא חסרת תקדים ומעולם לא נצפתה במדינת ישראל בהיקפים ובתכיפות כמו בשנה וחצי האחרונות. ראוי לציין כי בחלק מהמקרים נתפסו חשודים ואף הוגשו כתבי אישום, לכן אדוות גלי ההרתעה ניכרים בשטח, ותכיפות התופעה כפי שתועד במרכז הדיווח התמעטה לעת עתה - זאת על אף שנרשמו תקיפות במהלך השנה כולה. אולם, אין להקל ראש בעובדה שמרבית התוקפים טרם נתפסו, המגמה החלה בצפון ועד מהרה התרחבה לכל קצוות הארץ, והפגיעות הסלימו והגיעו עד כדי ניסיונות רצח ושימוש באמצעי תקיפה שונים, סחיטות ואיומים חמורים.

התופעה עוד ממשיכה להתקיים וסביר להניח כי קיימים מקרים נוספים שלא תועדו במרכז הדיווח ו/או

יותר מתמה אחת, ולעיתים קרובות השיחה נעה בין יחסים ומשפחה, שאלות זהות, בדידות, לחץ רגשי והקשרים מוסדיים או חברתיים שמציפים תחושת חוסר ביטחון. זהו מאפיין תשתיתי של קו הקשב, והוא רלוונטי להבנת הקשר בין פגיעה לבין בחירה לדווח או לא לדווח.

דיווח על אירוע להט"בופובי כחוויה פורמלית

הנתונים של מרכז הדיווח והנתונים של קו הקשב אינם מתארים אותה תופעה באותה צורה. מרכז הדיווח מתבסס על אירועים שהומרו לפנייה מתועדת. קו הקשב מתבסס על מצוקה כפי שהיא מתנסחת בשיחה. לכן, שינוי בכמות הפניות למרכז הדיווח יכול להתקיים לצד עלייה בפניות לקו, מבלי שהמשמעות תהיה כיוון פשוט של "יותר" או "פחות" להט"בופוביה. במקרים רבים מדובר בשינוי בתנאים שמאפשרים או מקשים על המעבר מחוויה אישית לתייעוד פורמלי.

בהקשר זה, הנתונים הדיגיטליים המתוארים בראשית פרק זה חשובים להבנת נקודת הסף. השנה נרשמה תנועה רחבה אל מסלולי הדיווח הדיגיטליים, כולל אלפי כניסות לעמוד הדיווח ולחיצות על קישור לדיווח, לצד נשירה לפני השלמת הטופס. הפרשנות המסתברת אינה טכנית בלבד. מחקרים בארץ ובעולם מצביעים על חסמי דיווח מוכרים, במיוחד בפגיעות על רקע זהות: חשש מחשיפה, ספק לגבי "מה נחשב", שחיקה מהתנהלות מול מערכות, ציפייה נמוכה לתוצאה, או רצון לטגור את האירוע ולא להאריך אותו דרך תהליך פורמלי^[כּוֹסֵף|Scottish Government, 2026⁴⁰; Chakraborti & Hardy, 2015⁴⁰].

בתוך הרצף הזה, קו הקשב ממלא תפקיד תומך. הוא מאפשר לפונים לעצור, לדבר, לברר משמעות, לקבל הכוונה ולבחון אפשרויות פעולה בקצב שלהם. אצל חלק מן הפונים שיחה כזו יכולה להיות שלב מקדים שמאפשר בכלל לחשוב על דיווח. אצל אחרים היא מענה חלופי שמספק תמיכה גם כאשר הם בוחרים שלא להפוך את החוויה לתהליך פורמלי. בשני המקרים, הקו אינו מחליף את מרכז הדיווח. הוא משלים אותו ומרחיב את היכולת להבין מה קורה לקהילה מעבר למה שמומר לדיווח.

אתגרי השגרה מסוככים על הפגיעה הלהט"בופובית

אחת הסיבות המרכזיות לכך שחוויות להט"בופוביות אינן תמיד מגיעות לדיווח קשורה לאופן שבו הן נוכחות בחיי היומיום. מן התייעוד בקו הקשב עולה שפגיעה יכולה להופיע בתוך שיחה כמרכיב משני אך משמעותי. הפונה מגיע.ה לדבר על זוגיות, קשר עם הורים, בדידות, זהות, פחד מדחייה או קושי לתפקד, ובתוך הסיפור מופיע גם אירוע או הקשר פוגעני. לעיתים מדובר בלעג במסגרת חינוכית, הערה במקום עבודה, הטרדה ברשת, יחס מפלה במוסד או דחייה משפחתית. לעיתים מדובר ברצף של חוויות קטנות שמצטברות לאורך זמן ומשפיעות על תחושת הערך העצמי ועל תחושת הביטחון.

גם כאשר הפונה מזהה שהתרחשה פגיעה, לא תמיד יש רצון להישאר שם. לעיתים עצם השחזור מציף או מעורר בושה. לעיתים יש ספק אם מדובר במקרה "חמור מספיק". ולעיתים הפונה מבקשת להתמקד בשאלה שבה יש לו או לה מרחב פעולה מידי, למשל איך לשמור על עצמה בבית, איך להציב גבול בקשה, או איך להחזיק שגרה. במצבים כאלה הפגיעה קיימת, אך היא אינה בהכרח הופכת לנושא המרכזי בשיחה, ובוודאי לא בהכרח מתורגמת לדיווח.

הדפוס הזה מציע קריאה משלימה לתמונת המצב של מרכז הדיווח. מדד מבוסס דיווח מציג את מה שהקהילה בחרה להמיר לתייעוד ולמסלול טיפול. קו הקשב מציג כיצד אותה מציאות נחוות ומתנסחת בשפה של יחסים, בדידות והתמודדות נפשית, גם כאשר הפגיעה אינה עוברת דרך ערוץ דיווח. דינמיקה זו תואמת את הספרות על תת־דיווח, המדגישה שפגיעה אינה נעשית לדיווח רק מפני שהתרחשה, אלא כאשר מתקיימים גם תנאים רגשיים, מוסדיים וחברתיים שמאפשרים להפוך אותה לפעולה פורמלית^[כּוֹסֵף|Scottish Government, 2026⁴²; Chakraborti & Hardy, 2015⁴²].

השפעת תקופת המלחמה על דפוסי פנייה ודיווח

שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת. הקשר כזה משפיע על הנטייה לפנות, על סוג הפנייה ועל ההחלטה האם להפוך חוויה לפרוצדורה. בדו"ח מצב הלהט"בופוביה לשנת 2024^[כּוֹסֵף|Scottish Government, 2026⁴¹] מופיעה תופעה שבה אנשים נמנעים מדיווח משום שהם תופסים את הפגיעה האישית כ"קטנה" ביחס למצב הכללי. בתוך אקלים כזה, פגיעה יכולה להידחק לשוליים, לעבור נרמול או להיתרגם לתחושה שאין טעם בתהליך.

במקביל, תקופות חירום נוטות להגביר פנייה למסלולי תמיכה זמינים ומיידיים, במיוחד כאלה שמאפשרים שיחה בלי התחייבות להמשך התנהלות פורמלית. הספרות על מצבי משבר ועל בריאות נפשית של אוכלוסיות להט"ב מצביעה על דפוסים דומים של עלייה בעומס, פגיעות ושחיקה, לצד צורך מוגבר במענים נגשים, מיידיים ובעל־סף כניסה נמוך^[כּוֹסֵף|Salerno et al., 2020⁴⁵]. לכן, בעת קריאת הנתונים של השנה, חשוב להציב את הדיווח ואת הפנייה לעזרה בתוך אותה מציאות רחבה. המלחמה אינה "תירוץ" לשינוי במדדים, אלא תנאי רקע שמשפיע על אמון, על אנרגיה נפשית, על תחושת יעילות ועל הבחירה האם לדווח או להיעזר. מבחינת דו"ח מצב הלהט"בופוביה, אין מדובר בטענה על סיבתיות פשוטה, אלא בהצעת הקשר לקריאה:

^[1] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[2] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[3] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[4] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[5] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[6] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[7] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

כאשר מערכת חברתית נמצאת תחת עומס מתמשך, חלק מן התנועה של אנשים תהיה אל מרחבי תמיכה מיידיים ופחות אל פרוצדורות תיעוד ממושכות.

פערים בין דיווח לפנייה לקו הקשב: שיח מחקרי מורחב

פער בין ירידה בהיקף הדיווחים הפורמליים לבין עלייה בפניות לתמיכה אינו מעיד על סתירה בין השירותים, אלא משקף הבחנה בין שני תהליכים שונים: תיעוד אירוע כפעולה פורמלית, לעומת עיבוד החוויה והשלכותיה. הספרות על תת־דיווח של פשעי שנאה מצביעה על כך שהחלטה לדווח מושפעת פחות מן השאלה האם התרחש אירוע, ויותר מן השאלה מה צפוי לקרות לאחר הדיווח: האם תהיה חשיפה, האם תתקבל תגובה, האם יהיה מחיר רגשי, והאם בכלל ייצא מכך משהו. חסמים כאלה מתועדים במיוחד בפגיעות על רקע נטייה מינית וזהות מגדרית, גם כאשר קיימים מנגנוני דיווח נגישים (& Chakraborti, 2015^[כּוֹסֵף|Scottish Government, 2026⁴⁶; Hardy, 2015⁴⁶]).

במונחים פרקטיים, אפשר לחשוב על המעבר מחשיפה למסלול דיווח אל הגשת דיווח כעל נקודת סף: פעולה שנראית "טכנית" מבחוץ, אך נחוות מבפנים כהסכמה להמשיך את האירוע בתוך פרוצדורה, להוסיף עדים ומוסדות ולהכניס את הפגיעה למסלול שעלול להיות ארוך ומכביד. גם כאשר קיימת כוונה ראשונית לדווח, עומס רגשי, ספק או צורך בהגנה עצמית מפני ההשלכות של הצעד הבא עלולים לעצור את התהליך. היגיון זה תואם את הספרות הרחבה יותר על הפער בין כוונה לבין פעולה בפועל^[כּוֹסֵף|Sheeran & Webb, 2016⁴⁸].

על הרקע הזה, קו הקשב מתפקד כמרחב סף נמוך שמאפשר עיבוד מידי ללא התחייבות להמשך. הפונה יכול.ה לספר, לבחון משמעות, להתלבט, לשקול אפשרויות ולעצור בכל רגע. מחקרים על שירותי קווי סיוע מצביעים על תרומה להקלה מיידית, לתחושת קשר ותיקוף וליכולת להתכוונן לצעדים הבאים בהתאם לרצון ולבטיחות של הפונה. לצד זאת, מחקר עדכני יותר מבקש גם לחדד מהם מדדי התוצאה המרכזיים שיש לבחון בשירותי crisis helplines, ובהם distress, תחושת הקשבה, connectedness ויכולת לחשוב על next steps^[כּוֹסֵף|Curll et al., 2024⁵⁰; Hoffberg et al., 2020⁴⁹].

במילים אחרות, פנייה לקו הקשב אינה במקום דיווח. לעיתים היא שלב מקדים שמאפשר בכלל לשקול דיווח, ולעיתים היא מסלול מקביל שמחזיק את שכבת הרגש, ההיסוס והמורכבות. עבור דו"ח מצב הלהט"בופוביה, המשמעות היא שמדדי קו הקשב יכולים להאיר את האזור שבו להט"בופוביה נחוות ומדוברת, אך אינה תמיד מתורגמת לדיווח פורמלי.

התרומה של תת־הפרק על קו הקשב לדו"ח מצב הלהט"בופוביה היא להוסיף הקשר חברתי, רגשי ומוסדי לקריאת נתוני מרכז הדיווח. כאשר נתוני הדיווח משתנים, אין להסיק מכך באופן אוטומטי על ירידה בהיקף הפגיעה. דו"ח מצב הלהט"בופוביה עצמו מדגיש זאת במפורש. נתוני קו הקשב מסייעים להבין מה קורה "מתחת לסף" של הדיווח: כיצד פגיעה מופיעה בתוך שיחות רב־נושאיות, כיצד מצוקה מתנסחת במונחים של יחסים וזהות, וכיצד ההקשר הביטחוני משפיע על טון השיחות ועל צרכי התמיכה.

במבט מערכתי, מחלקות שירותי הפרט באגודה פועלות כרצף: מרכז הדיווח מחזיק מסלול של מענה ראשוני, ליווי ותייעוד, ואילו קו הקשב מחזיק את שכבת ההיסוס, הרגש והמורכבות שמופיעה לפני פעולה פורמלית או במקומה. כך מתאפשרת קריאה מדויקת יותר של המציאות: במצבים שבהם אנשים מגיעים עד סף הדיווח אך אינם משלימים אותו, ובמקביל פניות לתמיכה בקו הקשב עולות, סביר שחסמי הדיווח פעילים גם כאשר מודעות למסלול הדיווח קיימת. היגיון זה נמתך הן במחקר על חסמי דיווח, הן במחקר על פערי כוונה־פעולה, והן במחקר על מעני helpline כמרחבים שמחזיקים עיבוד רגשי מידי לפני או לצד פעולה פורמלית (& Sheeran & Webb, 2016^[כּוֹסֵף|Hoffberg et al., 2015⁵¹; Chakraborti & Hardy, 2015⁵¹]; & Curll et al., 2024^[כּוֹסֵף|2020⁵³]).

^[1] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[2] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[3] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[4] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[5] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[6] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[7] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[8] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

^[9] שנת 2025 התנהלה בתוך תקופה מתמשכת של מלחמה, עומס ציבורי, דריכות, הסלמות, שחיקה ועייפות מצטברת

להט"בופוביה בחברה הערבית

פרק זה נכתב בשיתוף עם בית אל-מים

"כטרנסית ערביה אין לי מקום בטוח באמת"

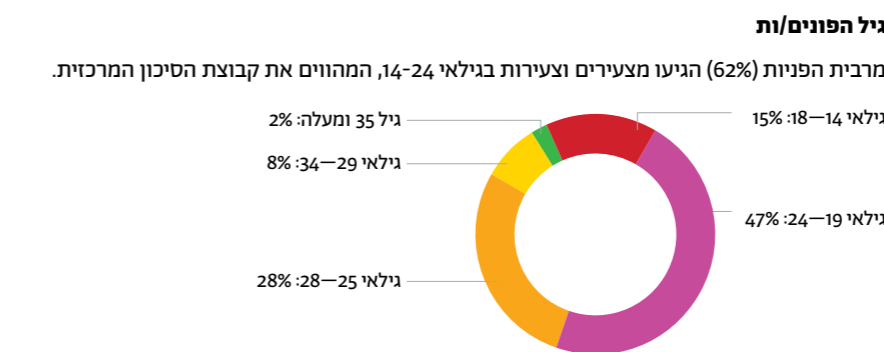
"בבית אסור לי להיות מי שאני, ובחוץ אני מפחדת שיראו אותי"

בית אל מים הוא ארגון שפועל למען להט"ב בחברה הערבית. לארגון פעילות ארצית שבמרכזה הפעלת קבוצות חברתיות ומנהיגות, אירועי גיבוש ובניית קהילה, מערך פסיכוסוציאלי וקו קשב בשפה הערבית.

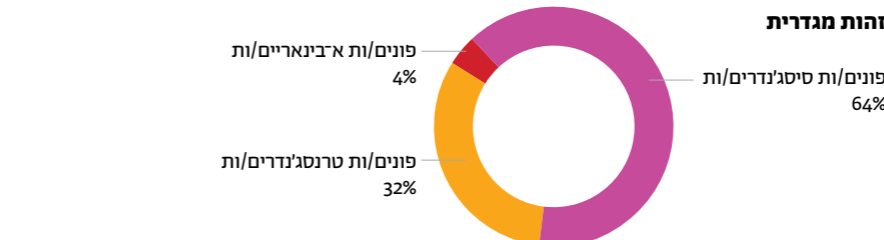
בשנת 2025 התקבלו בבית אל-מים ובקו הקשב שלו **47 פניות** שבהן להט"בופוביה הייתה הנושא המרכזי, לצד פניות נוספות רבות בהן להט"בופוביה הייתה רכיב מרכזי לקושי שעלה בשיחה אך לא נושא יחיד. יש לציין שבהלימה עם שנכתב בפרק המשותף עם קו הקשב של האגודה בדו"ח זה, פניות רבות שמגיעות לקו הקשב בערבית עוסקות בנושאים שונים של התמודדות והפגיעה הלהט"בופובית נמצאת גם היא ברקע במרבית הפניות. פניות אלו משקפות מציאות מתמשכת של הדרה, שנאה ואלומות כלפי להט"ב ערבים, בתוך הקשר משפחתי, קהילתי ופוליטי מורכב.

מתוך הפניות הלהט"בופוביות לקו הקשב ניתן להצביע על נושאים שונים ואתגרים שמלווים להט"ב בחברה הערבית, כך רבות מהפניות כללו יותר מסיבת פניה אחת אליהן לווה מקרה להט"בופובי משמעותי:

1. **55.32% מהפניות**, הפונים/ות דיווחו על מצוקה נפשית משמעותית, בעיקר חרדה, דיכאון ותחושת בדידות קיצונית.
2. **46.81% מהפניות** עסקו ישירות ביציאה מהארון או בהתלבטות סביב גילוי הזהות למשפחה.
3. **34.04% מהפניות** כללו אלימות, איומים או פחד ממשי מפגיעה מצד בני משפחה או מהקהילה.
4. **29.79% מהפניות** נגעו לקשיים בזוגיות, פרידות או בדידות מתמשכת.
5. **25.53% מהפניות** עסקו בדיספוריה מגדרית או בקשיים הקשורים לתהליכי התאמה מגדרית.
6. **ב־12.77% מהמקרים** זוהו מצבי חירום עם סיכון מיידי לפגיעה עצמית או אלימות.

הנתונים מצביעים על פגיעות גבוהה במיוחד בגיל שבו קיימת תלות כלכלית ורגשית במשפחה, לצד תהליכי גיבוש זהות ויציאה מהארון.

בהתאם לנתוני הדו"ח בפרק הקהילה הטרנסית, גם כאן קיים ייצוג גבוה יחסית לפונים.ות על קשת הטרנסית, המעיד על רמות פגיעות גבוהות יותר, הן בתוך החברה הערבית והן במפגש עם מוסדות המדינה.

57% מהפונים העידו שמתגוררים בכפרים וישובים קטנים אל מול 42.55% מהפונים שהעידו שמתגוררים בערים. נתן זה מחזק את הקשר בין קהילות קטנות, היעדר אנונימיות ופחד מחשיפה, לבין מצוקה מוגברת.

להט"בופוביה בחברה הערבית

להט"בופוביה בחברה הערבית מתבטאת לרוב בלחץ מתמשך להסתרה, בשליטה משפחתית מוגברת, באיומים בניתוק רגשי וכלכלי, ולעיתים באלומות ישירה. יציאה מהארון אינה נתפסת כאקט אישי בלבד, אלא ככזו שעלולה להיתפס כפגיעה ב"כבוד המשפחה", עם השלכות על כלל בני הבית.

רבים מהפונים.ות תיארו חיים כפולים: זהות אחת בבית וזהות אחרת מחוצה לו. מצב זה מייצר שחיקה נפשית, חרדה מתמדת ופגיעה בתחושת הערך העצמי.

עלייה בגזענות והשפעתה על להט"ב ערבים.ות

בשנתיים האחרונות ניכרת עלייה בגזענות ובשיח אלים כלפי החברה הערבית, המשפיעה באופן ישיר על להט"ב ערבים. עבור רבים, הזהות הלהט"בית והזהות הערבית אינן רק מצטלבות - אלא מכפילות טיכון, זאת לאור לחץ מיעוטים שחווים.ות גם להט"ב ערבים.ות וכן, הצטלבות מיקומי שוליים (קר, גזענות ולהט"בופוביה אינם פועלים בנפרד אלא יחד, משפיעים זה על זה ומייצרים מערכת דיכוי מורכבת אף יותר⁵⁵). פונים.ות דיווחו על פחד גובר להיראות במרחב הציבורי, על הימנעות מפנייה לשירותי רווחה ובריאות, ועל תחושת חוסר שייכות גם במרחבים להט"ביים כלליים. בתוך כך ובדומה לעולה מהדיווחים למרכז הדיווח וממחקר הלהט"בופוביה, הקהילה הטרנסית נפגעת באופן חמור ביותר: חשיפה גבוהה לאלומות, הדרה משירותים רפואיים, עיכובים בטיפול, וקושי קיצוני במציאת מסגרות בטוחות.

הפניות שהתקבלו בשנת 2025 בבית אל-מים מצביעות על מציאות קשה של להט"בופוביה בחברה הערבית. הנתונים מדגישים את הפגיעות הגבוהה של צעירים וצעירות, של תושבי כפרים, ושל הקשת הטרנסית, במיוחד על רקע החמרת הגזענות והקיטוב החברתי.

בית אל-מים וקו הקשב לחברה הלהט"בית הערבית מהווים עבור רבים.ות מרחב הצלה, תמיכה ולעיתים המענה היחיד הקיים. הנתונים מחייבים הרחבת מענים מותאמים תרבותית, חיזוק שירותים אנונימיים, והכרה מערכתית בצרכים הייחודיים של להט"ב ערבים.

⁵⁵ https://milog.co.il/%D7%94%D7%A6%D7%98%D7%9C%D7%91%D7%95%D7%AA_%D7%9E%D7%99%D7%A7%D7%95%D7%9E%D7%99_%D7%A9%D7%95%D7%9C%D7%99%D7%99%D7%9D

ניר כץ ז"ל

ניר כץ ז"ל נולד ב-18 ביולי 1983 לאמו, אילה, ולאביו, רמי כץ ז"ל, אשר נפל בעת שירות מילואים באסון צאלים א', ב-17 ביולי 1990, בהיותו של ניר בן 7. הוא גדל בגבעתיים ולאחר מכן במודיעין, והתגייס לשרות כמתכנת מחשבים באחת מיחידות המחשבים בחיל המודיעין. לאחר שחרורו החל ללמוד מדעי המחשב במרכז הבינתחומי בהרצליה.

לאחר יציאתו מהארון, ותוך שהוא חולק את חייו עם בן זוגו, תומס, בחר ניר בדרך חיים של נתינה והתנדבות למען הקהילה הגאה, וזאת כמדריך בקבוצת הנוער של האגודה – "ברנוער". ניר האמין בערכי הגאווה בזהותו, בנתינה לזולת, ובחיזוק הקהילה הגאה.

במוצאי שבת, ה-1 באוגוסט 2009, בשעה 22:30, נכנס אדם לבוש שחורים ומסכה שחורה על פניו אל מרכז האגודה למען הלהט"ב ברחוב נחמני בתל אביב, עת התקיימה במקום פעילות "ברנוער". הרוצח, אקדח שלוף בידו, החל לירות כלפי הנוכחים במקום. בסופו של הערב מניין הנפגעים עמד על 10 פצועים, עשרות נפגעי חרדה, ו-2 הרוגים ובהם ליז טרובישי ז"ל, כמו גם ניר כץ עצמו. יהי זכרו ברוך.

שנת 2025 במדינת ישראל הוותה המשך ישיר של המציאות הכאוטית בצל המלחמה, שהחלה בסוף שנת 2023 והמחלוקות הפוליטיות והציבוריות שקדמו לה. בשנה הנוכחית, נפתחה לראשונה גם מערכת מלחמה ראשונה מול איראן, אשר גררה תקופה של השבתת חיי השגרה בעורף והמשק הישראלי, ירי טילים מאסיבי לכלל חלקי הארץ והמצאות במרחבים מוגנים. הקושי הלאומי לא פסח על קהילת הלהט"ב אלא הכה בה במשנה תוקף. לחץ המיעוטים (שכבות לחץ נוספות הקיימות מעצם שייכות לקהילת הלהט"ב, הלחץ נוצר מסטיגמות, אפליה ודעות קדומות אשר משפיעות על הסביבה החברתית ובהתאם על המצב הנפשי של להט"ב⁵⁶) החמיר את מצב הקהילה, וטבעת החנק סביבה התהדקה ובאה לידי ביטוי בגילויי שגאה בעצימות חמורה משנצפתה בשנים הקודמות. חזינו בהחמרה משמעותית בדיווחים על אלימות כלפי הקהילה, ובהמשך ישיר למחקר הלהט"ב בפוביה הארצי של המכון הישראלי לחקר מגדר ולהט"ב, שהצביע על נתון דרמטי במיוחד, לפיו רוב מכריע מקרב המשיבים. ות לסקר (91%), חוו להט"ב בפוביה. נתוני מרכז הדיווח מחזקים זאת ומדגישים כי מחצית מהפגיעות במרחב הציבורי היו אלימות פיזית (50%), וכרבע מהדיווחים היו להט"ב בפוביה מאמצעי התקשורת והרשתות החברתיות (26%). גם השנה ואף ביתר שאת, הקהילה הטרנסית ספגה טרנספוביה בעצימות גבוהה ביותר, ביחס לאוכלוסייה הסיסג'נדרית, כאשר מעל למחצית מהפניות למרכז הדיווח (54%) מגיעות מקבוצה זו, המהווה כ-15% מתוך אוכלוסיית הלהט"ב, עלייה משמעותית בהשוואה לשנת 2024 (43%).

בשנה החולפת מרכז הדיווח היה הראשון להצביע על תופעה ראשונה מסוגה ומהמדאיגות שנצפו בישראל בשנים האחרונות - התארגנויות מתוכננות ללינץ' כלפי חברי הקהילה. חבורות של תוקפים וקיימו פרופילים פיקטיביים בפלטפורמות היכרות ייעודיות לקהילה, איתרו קורבנות, הובילו אותם למיקום ספציפי ותקפו אותם באלימות קשה ואף מסכנת חיים. טבע התקיפות הוא שגאה טהורה כלפי גברים שנמסכים לגברים, בעיקר, והן מהוות עליית מדרגה משמעותית בשל אלמנט התכנון המקדים וההוצאה לפועל המחושבת והאכזרית.

קהילת הלהט"ב בישראל חווה רגרסיה ביחס אליה, בלגיטימיות אורח החיים שלה בחברה ובתחושת הביטחון. זאת תיעדנו בהתבטאויות טרנספוביות כלפי אנשים על הקשת הטרנסית במדינות השונות, איומים ואלימות מילולית כלפי הקהילה, כך הציגו אלפי תגובות להט"ב בפוביות שתעד מרכז הדיווח ברשתות החברתיות ובכתבות שקוראות לאלימות, מאיימות על הקהילה ומעודדות הדרה, אפליה ונידוי. התגובות נגד הקהילה אינן מופיעות בחלל ריק, הן מלוברות ומגוברות בצעדים חמורים שנועדו לפגוע בקהילה מצד משרדי ממשלה ומקבלי החלטות. למשל, קיצוץ משמעותי של תקציב הלהט"ב במשרד לשוויון חברתי⁵⁷ בראשות השרה מאי גולן; הצעת חוק של חבר הכנסת אבי מעוז, על איסור הוראת נושאים הקשורים לנטייה מינית זוהות מגדרית לתלמידים. ות בבתי ספר⁵⁸ וכן, הפלת חוק משמעותי שנועד לשמור על חברי. ות הקהילה ולהחיל איסור אפליה גורף על רקע נטייה מינית זוהות מגדרית⁵⁹. צעדים אלו, שנועדו לפגוע ולצמצם את זכויות הקהילה באופן מובהק, שולחים מסר ברור מצד נבחרי. ות הציבור: קהילת הלהט"ב אינה שוות זכויות והביטחון והרווחה שלה מופקרים על ידי הממשלה. במציאות כזו, אך הגיוני שהשגאה תחלחל ותקנה לגיטימציה לאזרחים. ות לפגוע בחברי. ות קהילה, באופן מקוון ופיזי, זאת בנוסף להיעדרן של סנקציות פליליות משמעותיות מצד המשטרה במשך שנים רבות. כאמור, ניצני השינוי המשמעותי במשטרה החלו רק בשנה החולפת, תמורה מובהקת ביחס ללהט"ב תבטא כאשר העבודה המשותפת תמשיך לחלחל ולשנות דפוסי פעילות שנתקבעו עם השנים.

האגודה למען הלהט"ב ומחלקת המאבק בלהט"ב בפוביה ומרכז הדיווח בתוכה, ממשיכות לפעול עבור הקהילה, לייצר מענים, להניף דגלים אדומים לדרג המקצועי, לדרג הנבחר ולציבור - ולקדם שוויון זכויות עבור הקהילה, רווחה נפשית וביטחון פיזי. אנו מזמינות את כלל חברי. ות הקהילה לפנות אלינו, ולקבל מענה, ליווי וסיוע פרטני. ככל שירבו הפניות והדיווחים כך נוכל ללמוד טוב יותר על מגמות פגיעה ואפליה ולפעול בהתאם.

"אף אחד. ת לא חופשי. יה עד שכולן. ם חופשיות. ים"
(Nobody's free until everybody's free) - פאני לו היימר

56 <https://www.ha-makom.co.il/wp-content/uploads/2018/12/asufat-arzaot-lgbt.pdf>

57 <https://www.ynet.co.il/news/article/syclgs7zex>

58 <https://13tv.co.il/item/news/domestic/education-society/ie2s3-904652239/>

59 <https://www.mako.co.il/pride-news/Article-fb9810d87657b91027.htm>

חברותא
מגוון מענים ושירותים ללהט"ב על הרצף הדתי
20:00-22:00 *2972 הקו זמין בימים ראשון ורביעי
havruta.org.il

מרכז בשבילך - בת קול
לנשים מרקע דתי המתמודדות עם שאלות של נטיה מינית ומגדר
your-way.info

הוועד למלחמה באיידס
הקו הפתוח: 03-5613300
aidsisrael.org.il

תהל"ה
תמיכה להורים ומשפחה של הקהילה הגאה
09-8855822

איגי
ארגון נוער גאה
igy.org.il

חושן
חינוך והסברה של הקהילה הגאה
hoshen.org

המרכז הגאה תל אביב
073-3844242
lgbtqcenter.org.il

הבית הפתוח ירושלים
02-6250502

הבית הגאה באר שבע
pridehouse@eretzir.org.il

בית הקהילות חיפה
04-6657667

מענים פסיכו-סוציאליים קהילתיים

מערך עו"ס טרנס*
במרכז לטיפול בלהט"ב של עיריית תל אביב-יפו ושירות מנטורניג לקשת הטרנסית
052-3324937

המרכז לטיפול בלהט"ב של עיריית תל אביב-יפו
(מקבל גם פניות מחוץ לעיר)
טיפול מערך עו"ס לאוכלוסיות שונות כולל גיל שלישי, טראומה, רצף דתי וכו'
052-3324937

מערך עו"ס טרנס*
של ארגון מעברים לקשת הטרנסית
בטלפון / וואטסאפ: 052-477-6707
דוא"ל: info@maavarim.org

הבית הטרנסי - טרנסיות ישראל
קו העמותה 052-3005280

קו הקשת של ברית הלביאות
מענה להורים ועובדים.ות עם ילדים ונוער טרנסג'נדר ומגוון מגדר
leviot.org.il/קו-הקשת/

קו הקשב בשפה הערבית של בית אלמים
טלפון: 077-5466359
וואצאפ: 054-8732110
צ'אט אנונימי באתר: beitelmeem.org.il

לדיווח על אירוע להט"ב בופובי סרקו את הברקוד למרכז הדיווח

"יש עם מי לדבר"

קו הקשב, המידע והתמיכה של האגודה

ימים	א'-ה'
שעות	14:00-17:00, 19:30-22:30
בשבת בשעות	19:30-22:30
טלפון	*2982
וואטסאפ	058-6205591

מערך השירותים לקהילה הגאה שירות טיפול ויעוץ, סיוע ויעוץ משפטי

לפניות לאגודה
www.lgbt.org.il
aguda@lgbt.org.il

הלנות חירום

הגג הורוד
הלנת חירום בתל אביב לצעירים בגילאי 18-25 מהקהילה הלהט"בית הזקוקים לקורת גג מיידית וזמנית.
03-3798341

בית דרור
קורת גג חירומית בתל אביב לנוער להט"ב בגילאים 13-20
03-5164621

בית לינה
מרחב בטוח להלנת חירום לנשים טרנסיות על רצף הזנות, חסרות גג ועורף משפחתי, בגילאי 18 ומעלה.
052-4837191

Studio OMG

האגודה

למען הלהט"ב בישראל
جمعية لمجتمع الميم في اسرائيل
The Association for LGBTQ in Israel

lgbt.org.il | office@lgbt.org.il